

Số: **0908** /PTM-PC

Vv: *góp ý Dự thảo Luật
thuế tiêu thụ đặc biệt*

Hà Nội, ngày 29 tháng 04 năm 2014

Kính gửi: Vụ Chính sách thuế - Bộ Tài chính

Ngày 17/03/2014, Phòng Thương mại và Công nghiệp Việt Nam (VCCI) nhận được Công văn số 1537/BTC-CST của Bộ Tài chính ngày 25/01/2014 về việc đề nghị góp ý Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật thuế tiêu thụ đặc biệt (sau đây gọi tắt là Dự thảo).

Đây là văn bản có tác động trực tiếp đến cộng đồng doanh nghiệp, đặc biệt là các doanh nghiệp sản xuất kinh doanh các loại hàng hóa chịu thuế như: thuốc lá, rượu, bia, nước ngọt có ga không cồn, ô tô, xăng, tàu bay, du thuyền ..., vì vậy, VCCI đã tiến hành lấy ý kiến rộng rãi các doanh nghiệp bằng hình thức văn bản trong phạm vi cả nước và phối hợp với Văn phòng Chính phủ tổ chức Hội thảo lấy ý kiến doanh nghiệp ở thành phố Hồ Chí Minh ngày 11/04/2014. Trên cơ sở ý kiến của các doanh nghiệp, hiệp hội, chuyên gia, VCCI có một số ý kiến đối với các mặt hàng chịu thuế trong Dự thảo như sau:

1. Nước ngọt có ga không cồn

So với Luật hiện hành thì Dự thảo đã bổ sung thêm “nước ngọt có ga không cồn” là đối tượng chịu thuế tiêu thụ đặc biệt và theo giải trình của Ban soạn thảo thì lý do đánh thuế đối với loại hàng hóa này là để bảo vệ sức khỏe của người tiêu dùng, bởi việc sử dụng hàng ngày hoặc quá mức đối với nước ngọt có ga không cồn có thể gây ra một số loại bệnh như béo phì, mỡ máu, tiểu đường, bệnh gút và tăng nguy cơ bị ung thư ...

Một số doanh nghiệp, hiệp hội cho rằng việc đánh thuế tiêu thụ đặc biệt đối với nước ngọt có ga không cồn là chưa có căn cứ thuyết phục, bởi các lý do sau:

- Về các yếu tố ảnh hưởng đến sức khỏe của nước ngọt có ga không cồn

Theo giải trình của Bộ thì các chất công nghiệp trong nước ngọt có ga không cồn (hương vị, chất màu, chất bảo quản) có thể gây tác hại đến sức khỏe người dùng như: gây béo phì, mỡ máu, tiểu đường, bệnh gút và tăng nguy cơ bị ung thư ... Tuy nhiên, giải trình này chưa thực sự thuyết phục bởi chưa phân tách được tác hại đồ uống có ga (dự kiến áp thuế TTĐB) với đồ uống không có ga (không thuộc diện dự kiến áp thuế TTĐB). Nhiều lập luận trong Tờ trình thực

chất là về tác động nguy hại của nước ngọt nói chung (có ga hoặc không có ga), ví dụ về tác hại của đường, của chất tạo màu, của hương liệu, chất bảo quản, cafein.... và vì vậy là không thích hợp để sử dụng trong giải trình về việc áp dụng thuế TTĐB đối với nước ngọt có ga mà không áp dụng thuế đối với nước ngọt không có ga.

Ngoài ra, một số ý kiến (đặc biệt từ đại diện các doanh nghiệp FDI) còn nêu nhiều lập luận phản biện đối với các giải trình liên quan tới tác dụng độc hại với sức khỏe con người của riêng các chất trong nước ngọt có ga (như CO₂, Natri...) theo đó các chất này không gây nguy hại cho sức khỏe cao hơn các sản phẩm khác có hàm lượng các chất này tương tự.

Vì vậy, việc áp dụng thuế TTĐB với nước ngọt có ga chỉ là hợp lý nếu Ban soạn thảo:

+ Có giải trình đầy đủ, chặt chẽ và thuyết phục hơn về các tác động nguy hại của riêng nước ngọt có ga đối với sức khỏe con người (chứ không phải là các tác động nguy hại nói chung của nước ngọt);

+ Có phân tích cụ thể và có căn cứ đầy đủ hơn về các tác hại của các chất có riêng trong đồ uống có ga (như CO₂, Natri...) cũng như các tác động cộng gộp của chúng khi đưa vào cùng một sản phẩm hoặc khi được sử dụng với tần suất cao hơn nhiều so với các sản phẩm khác có chứa chất tương tự để giải trình được các lập luận của các doanh nghiệp liên quan;

Trường hợp Ban soạn thảo nhận thấy bản thân nước ngọt không ga cũng gây hại tới sức khỏe con người nếu lạm dụng nhưng nước ngọt có ga gây tác hại lớn hơn đối với sức khỏe (do tác động cộng hưởng từ các chất riêng của nước có ga) thì cũng cần có giải trình đầy đủ về lộ trình (trước mắt áp dụng thuế TTĐB đối với nước ngọt có ga do mức độ nguy hại cao hơn – trong lâu dài sẽ có biện pháp đối với cả nước ngọt không ga nếu thống kê cho thấy mức độ sử dụng, lạm dụng cao gây nguy cơ lớn tương tự nước ngọt có ga hiện tại).

- *Về nguy cơ cáo buộc phân biệt đối xử giữa các nhà đầu tư trong nước và nước ngoài*

Hiện nay, trên thị trường, nước ngọt có ga không còn chiếm thị phần lớn chủ yếu thuộc sở hữu của các nhà đầu tư nước ngoài, trong khi nước ngọt không có ga không còn lại chủ yếu thuộc sở hữu của các nhà đầu tư trong nước.

Vì vậy, Ban soạn thảo cần có giải trình cần trọng, đầy đủ (ít nhất về các yếu tố nói trên), tránh trường hợp khi quy định được áp dụng, Việt Nam có thể phải đối mặt với các cáo buộc phân biệt đối xử từ các đối tác theo các quy định của WTO (ví dụ: vụ DS10 WTO khi Hoa Kỳ-Canada-EU kiện Nhật Bản phân biệt đối xử khi áp dụng các loại thuế trong nước cao hơn với các nhóm rượu có độ cồn ở mức X trong khi các loại rượu nhóm này lại chủ yếu là rượu nhập khẩu).

Tóm lại, một trong những mục tiêu của thuế tiêu thụ đặc biệt là đánh vào những nhóm hàng có hại cho sức khỏe để hạn chế tiêu dùng. Tuy nhiên, khi xác định mặt hàng nào thuộc nhóm này, Ban soạn thảo cần đưa ra những bằng chứng khoa học có tính thuyết phục, ít nhất là về 02 nhóm nội dung nêu trên.

2. Thuốc lá

So với quy định hiện hành thì mặt hàng thuốc lá được điều chỉnh thuế suất từ 65% lên 75% từ ngày 01/07/2015 và từ ngày 01/01/2018 thuế suất là 85%. Đây là loại hàng hóa có mức tăng thuế suất cao và thời gian tăng thuế ngắn so với các mặt hàng chịu thuế tiêu thụ đặc biệt khác.

Về cơ bản, việc đánh thuế cao đối với thuốc lá là cần thiết, nhằm hạn chế người tiêu dùng tiêu thụ sản phẩm gây hại cho sức khỏe này.

Tuy nhiên, các doanh nghiệp, đặc biệt là các doanh nghiệp sản xuất thuốc lá đề nghị Ban soạn thảo xem xét lại lộ trình tăng thuế đối với thuốc lá, bởi các lý do sau:

- *Chính sách áp đặt đối với thuốc lá khá ngặt nghèo*

Pháp luật hiện hành đang có nhiều quy định riêng áp dụng đối với mặt hàng thuốc lá như: phải in cảnh báo sức khỏe hình ảnh chiếm 50%; đóng góp vào Quỹ phòng, chống tác hại của thuốc lá (từ 01/05/2013 là 1% trên giá tính thuế tiêu thụ đặc biệt, tăng lên 1,5% vào tháng 05/2016 và đạt mức 2% vào tháng 05/2019); cấm quảng cáo và khuyến mãi dưới mọi hình thức; quản lý hoạt động sản xuất kinh doanh bằng giấy phép (từ việc sản xuất, bán buôn đến cơ sở bán lẻ); quy định nhiều không gian cấp hút thuốc lá; áp đặt thuế tiêu thụ đặc biệt cao đối với mặt hàng thuốc lá ... Những quy định này nhằm mục đích hạn chế người tiêu dùng hút thuốc lá và kiểm soát được nguồn cung thuốc lá ra thị trường. Đây là những chính sách rất ngặt nghèo và có tác dụng bất lợi lớn đối với hoạt động của các doanh nghiệp sản xuất, kinh doanh thuốc lá.

Cùng với đó, các doanh nghiệp này hiện cũng đang bị đặt dưới áp lực phải tăng sản lượng đảm bảo mục tiêu sản lượng đến năm 2017 là từ 100 triệu bao/ năm theo quy định tại (khoản 4 Điều 21) Nghị định 67/2013/NĐ-CP về kinh doanh

thuốc lá (một chính sách có mục tiêu nhằm tái cơ cấu lại ngành thuốc lá để chỉ cho tồn tại các doanh nghiệp lớn, loại bỏ các doanh nghiệp nhỏ)

Nếu tăng thuế suất đối với thuốc lá theo lộ trình nhanh như trong Dự thảo sẽ gây khấn cho các doanh nghiệp sản xuất thuốc lá.

- *Tình trạng buôn lậu thuốc lá*

Việc tăng thuế tiêu thụ đặc biệt đối với thuốc lá sẽ làm cho giá thành sản phẩm của loại hàng hóa này tăng lên và có thể dẫn đến nguy cơ bùng phát nạn buôn lậu thuốc lá, gây nhiễu loạn thị trường và ảnh hưởng đến nguồn thu ngân sách.

Theo thống kê của Vụ Công nghiệp nhẹ, Bộ Công Thương thì từ năm 2006 đến năm 2012 tình trạng nhập lậu thuốc lá tăng mạnh theo các năm, đặc biệt là năm 2012 số điều thuốc lá bị thu giữ tăng khoảng 50% so với năm 2006. Đáng lưu ý là tại thời điểm các năm có chính sách điều chỉnh về tăng thuế tiêu thụ đặc biệt (năm 2005 mức 45%; năm 2006 mức 55%; năm 2008 mức 65%), số điều thuốc lá buôn lậu bị thu giữ tăng mạnh và năm sau cao hơn năm trước.

Đánh thuế cao đối với thuốc lá là hợp lý nhằm hạn chế người tiêu dùng sử dụng loại hàng hóa này, tuy nhiên các chính sách cần phải triển khai và đạt được hiệu quả đồng bộ. Trong bối cảnh các biện pháp phòng chống buôn bán thuốc lá lậu chưa hiệu quả như hiện nay thì việc đánh thuế cao đối với thuốc lá sẽ gây tác động lớn đến các hoạt động kinh doanh hợp pháp là các doanh nghiệp sản xuất kinh doanh thuốc lá; tạo sự cạnh tranh bất bình đẳng giữa các thuốc lá được sản xuất hợp pháp với thuốc lá buôn lậu; ảnh hưởng đến nguồn thu của ngân sách nhà nước (giảm nguồn thu từ các công ty sản xuất thuốc lá do nguồn cung giảm trên thị trường và thất thu nguồn thuế do không thu được từ hoạt động buôn lậu thuốc).

- *Yếu tố ảnh hưởng đến sức khỏe người tiêu dùng và tác động đến các đối tượng dễ bị tổn thương*

Có thông tin cho rằng việc sử dụng thuốc lá tác động mạnh mẽ đến cuộc sống của người nghèo – những đối tượng dễ bị tổn thương trong xã hội và một trong những lý do cho khẳng định này là, người nghèo thường hút những thuốc lá kém chất lượng hoặc là tự cuốn thuốc lá để hút và dễ bị mắc bệnh hơn. Như vậy, yếu tố chất lượng của thuốc lá ảnh hưởng lớn đến sức khỏe những đối tượng hút. Việc tăng thuế sẽ làm tăng giá đối với thuốc lá và càng khiến cho người nghèo càng khó tiếp cận với thuốc lá được sản xuất và kiểm soát chất lượng của các công ty sản xuất thuốc lá hợp pháp. Hơn nữa, cai thuốc là cả một quá trình lâu dài, bền bỉ, không thể thực hiện được nhanh chóng, trong thời

gian ngắn. Thay vì, cho phép người nghèo tiếp cận được nguồn thuốc lá hợp pháp được kiểm soát chất lượng hơn là “ngăn chặn” họ bằng giá cả ngay lập tức. Do vậy, việc đánh thuế thuốc lá cần phải tiến hành từ từ, có thời gian.

Tóm lại, thuốc lá là sản phẩm gây hại cho sức khỏe và đánh thuế cao đối với loại hàng hóa này là hợp lý, góp phần hạn chế tiêu dùng. Tuy nhiên, trong bối cảnh khó khăn kinh tế, các mục tiêu cần đạt được trong ngành cũng như tính hiệu quả trong công tác phòng chống buôn lậu thuốc lá còn có vấn đề, các doanh nghiệp cho rằng, tăng thuế thuốc lá vào thời điểm 01/07/2015 là chưa hợp lý, đề nghị Ban soạn thảo xem xét giãn thời điểm tăng thuế để đảm bảo các mục tiêu quản lý.

3. Bia

Theo quy định tại Dự thảo thì, nâng thuế suất thuế tiêu thụ đặc biệt đối với mặt hàng bia từ 50% lên 65% từ ngày 01/07/2015. Đây là mức tăng khá cao đối với mặt hàng nước uống này. Hiệp hội ngành hàng và các doanh nghiệp sản xuất bia cho rằng mức tăng này là chưa hợp lý bởi vì:

- *Mâu thuẫn trong các chính sách đối với việc phát triển ngành bia*

Theo nội dung của Tờ trình thì, việc thống nhất và giảm mức thuế suất đối với mặt hàng bia đã “hỗ trợ ngành bia, nhất là các cơ sở sản xuất bia nhỏ của địa phương tái cơ cấu sản xuất, nâng cao chất lượng sản phẩm đủ sức cạnh tranh, qua đó góp phần tạo công ăn việc làm cho địa phương. Qua 5 năm thực hiện, trên cả nước đã hình thành mạng lưới cơ sở sản xuất, gia công bia tại các địa phương, tạo cơ sở vững chắc cho ngành bia” và Bộ Công Thương đã phê duyệt quy hoạch ngành bia đến năm 2015, tầm nhìn đến năm 2025, theo đó “năm 2010 sản lượng sản xuất đạt 2,5 tỷ lít bia; đến năm 2015, sản lượng sản xuất đạt 4 tỷ lít bia;”. Như vậy có thể thấy, đối với ngành bia, nhà nước đang có chính sách khuyến khích phát triển theo hướng tăng sản lượng bia theo các năm.

Tuy nhiên, để lý giải cho việc tăng thuế đối với bia, Ban soạn thảo cho rằng “năm 2013, lượng rượu bia tiêu thụ là 3 tỷ lít và tính bình quân đầu người là 32 lít/người, lượng tiêu thụ này khiến Việt Nam trở thành “quán quân uống bia” ở khu vực Asean và thứ ba châu Á, chỉ sau Trung Quốc và Nhật Bản và đứng thứ 28 trên thế giới về lượng tiêu thụ rượu, bia”. Theo thông tin này thì năm 2013 lượng bia tiêu thụ đạt 3 tỷ lít là “con số không mong đợi” và cần phải áp thuế để giảm lượng tiêu thụ này – tuy nhiên, con số này lại hoàn toàn phù hợp với quy hoạch phát triển ngành Bia do Bộ Công Thương phê duyệt. Và nếu áp thuế với mục đích giảm lượng tiêu thụ bia thì không rõ làm sao đạt được các mục tiêu

của quy hoạch ngành bia đã được phê duyệt trên? Điều này cho thấy các chính sách phát triển ngành bia đang có sự mâu thuẫn.

- *Tác hại của bia đối với sự ổn định xã hội*

Theo nội dung của Tờ trình thì “việc sử dụng quá nhiều rượu, bia gây nên tác hại đến sức khỏe, ngoài ra còn là căn nguyên của nhiều vấn đề xã hội nghiêm trọng khác như: bạo lực cá nhân, mất trật tự an toàn xã hội, tội phạm và tai nạn giao thông vào các dịp lễ tết”. Ban soạn thảo không tách bạch tác hại của rượu và bia, trong khi nồng độ cồn của hai sản phẩm này là khác xa nhau (nồng độ cồn của bia là rất thấp) và hậu quả của việc sử dụng bia và rượu là khác nhau (các thông tin phản ánh trên phương tiện truyền thông thì các vụ bạo hành gia đình, tai nạn giao thông, tội phạm liên quan chủ yếu từ việc uống rượu).

Tóm lại, lộ trình tăng thuế tiêu thụ đặc biệt liên tục trong thời gian ngắn với mức thuế suất cao sẽ gây khó khăn cho các doanh nghiệp sản xuất bia. Đề nghị Ban soạn thảo cân nhắc dẫn tiến độ tăng thuế và chưa tăng tại thời điểm ngày 01/07/2015.

Trên đây là một số ý kiến ban đầu của Phòng Thương mại và Công nghiệp Việt Nam về Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật thuế tiêu thụ đặc biệt. Rất mong Quý Cơ quan cân nhắc trong quá trình sửa đổi nội dung Dự thảo.

Ngoài ra gửi kèm theo phụ lục một số góp ý cụ thể về Dự thảo mà một số doanh nghiệp gửi cho Phòng Thương mại và Công nghiệp rất mong Quý Cơ quan xem xét.

Trân trọng cảm ơn.

Nơi nhận:

- Như trên
- Văn phòng Chính phủ, Bộ Tư pháp
- Chủ tịch Vũ Tiến Lộc, PCT Hoàng Văn Dũng (để báo cáo)
- Lưu VT, PC

TL. CHỦ TỊCH
KT. PHÓ TRƯỞNG BAN BHÁP CHẾ
PHÓ TRƯỞNG BAN

PHÒNG
THƯƠNG MẠI
VÀ CÔNG NGHIỆP
VIỆT NAM

Nguyễn Thị Thu Trang

Tp.Hồ Chí Minh, ngày 11/04/2014

Tham luận tại Hội thảo góp ý và khảo sát thực tế luật thuế tiêu thụ đặc biệt

Cần cân nhắc các hệ quả của việc áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt vào nước ngọt có gas không cồn.

I/ Các luận cứ:

Dự thảo sửa đổi bổ sung một số điều luật của luật thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) về áp dụng 10% thuế này đối với nước ngọt có gas không cồn là chủ đề đang được dư luận quan tâm, đặc biệt là các doanh nghiệp sản xuất trong ngành nước giải khát có gas.

- Nếu nói rằng nước ngọt có gas là đối tượng áp dụng thuế TTĐB do nước ngọt có gas gây béo phì, tiểu đường thì chúng ta hãy xem 2 yếu tố gas CO₂ và đường, yếu tố nào gây ra những bất lợi cho sức khỏe?

- Nếu nói rằng do gas CO₂ thì không có luận cứ mang tính khoa học nào để khẳng định. Còn nếu nói do đường thì đâu chỉ một mình nước ngọt có gas là có đường mà phải kể nhiều sản phẩm khác như nước ngọt không gas, các loại nước hoa quả, trà, cà phê, bánh kẹo,... trừ những sản phẩm không đường.

- Mặt khác, sản phẩm nước ngọt có gas không phải là xa xỉ phẩm như xe du lịch, rượu mạnh, bia, mỹ phẩm, thuốc lá, vv... dành cho người có thu nhập cao mà nước ngọt có gas là sản phẩm giải khát và đối tượng tiêu dùng là quảng đại quần chúng, từ thành thị tới nông thôn, miền núi và có thể nói rằng phần lớn là người có thu nhập thấp tiêu thụ.

Vậy phải chăng trong việc chọn đối tượng áp thuế TTĐB cần phải cân nhắc lại.

II/ Không thể bỏ qua:

Tình hình kinh tế VN trong giai đoạn hiện nay:

- Tăng thu cho ngân sách là việc cần thiết, đặc biệt là từ năm 2013, nguồn thu ngân sách không dồi dào. Việc áp dụng bất kỳ 1 sắc thuế nào về lý thuyết sẽ tăng nguồn thu cho ngân sách. Tuy nhiên trong tình hình kinh tế hiện nay, việc áp dụng thuế TTĐB sẽ đem lại tăng thu cho ngân sách hay không?

+ Từ năm 2010 đến nay, kinh tế VN đã và vẫn đang trải qua một giai đoạn cực kỳ khó khăn, sức mua giảm sút nghiêm trọng, thị trường trầm lắng dẫn đến sức sản xuất của doanh nghiệp giảm sút. Hàng trăm ngàn doanh nghiệp đã biến mất khỏi thị trường. Nhà nước đã có chính sách hỗ trợ doanh nghiệp như GIẢM nộp thuế, GIẢM thuế thu nhập doanh nghiệp. Nhiều biện pháp kích cầu đã được các doanh nghiệp, các hiệp hội ngành nghề thực hiện với sự hỗ trợ của nhà nước. Tuy nhiên cho đến nay vẫn chưa có sự khởi sắc cho toàn ngành của nền kinh tế.

- Vậy thì khi dự thảo sửa đổi bổ sung luật thuế TTĐB với mức thuế 10% áp dụng cho sản phẩm nước ngọt có gas được áp dụng thì những hệ lụy gì sẽ đến? Đó là:

+ Sức mua đã giảm lại càng giảm hơn nhiều vì việc áp dụng 10% thuế TTĐB sẽ làm cho giá sản phẩm tăng 10%.

Trong ngành hàng thực phẩm nước giải khát, việc điều chỉnh giá 3% đến 4% đã là việc các nhà doanh nghiệp sản xuất phải cân nhắc kỹ vì sự chênh lệch giá vài trăm đồng trên 1 thùng sản phẩm có thể làm cho người mua sẽ chuyển từ sản phẩm này qua sản phẩm khác.

Nếu tăng 10% giá bán ra của nước ngọt có gas chắc chắn sức tiêu thụ sẽ chuyển dịch một phần qua sản phẩm không gas và phần còn lại sẽ bị mất đi do ngân sách gia đình không cho phép và mức sống của quảng đại dân chúng có thu nhập thấp sẽ giảm theo.

- Doanh nghiệp sản xuất nước ngọt có gas sẽ giảm sản xuất do tiêu thụ giảm. Khó khăn cho doanh nghiệp lại được cộng thêm.

- Sự sụt giảm tiêu thụ không thể đơn thuần là tăng giá 10% từ TTĐB sẽ chỉ giảm 10% sức tiêu thụ mà sẽ giảm nhiều hơn. Nhiều doanh nghiệp sau khi tăng giá 4% có thể giảm tiêu thụ 10% đến 12% và việc mất thị phần tiêu thụ rất khó phục hồi lại.

- Công nhân sẽ mất việc làm do sức sản xuất của doanh nghiệp giảm mạnh.

- Và sau cùng là các nguồn thu VAT giảm đi nghiêm trọng và chắc chắn số doanh nghiệp lỗ lã, phá sản sẽ tăng lên, nguồn thu thuế thu nhập lại tiếp tục giảm đi, nguồn thu cho ngân sách sẽ giảm hơn nữa.

Như vậy việc áp dụng thuế TTĐB cho sản phẩm nước ngọt có gas vừa thiếu luận cứ khoa học, vừa mang lại những hệ lụy có thể thấy trước được là một điều cần cân nhắc kỹ để mục tiêu đề ra mang tính hiện thực nhiều hơn.

Trân trọng cảm ơn.

TỔNG GIÁM ĐỐC CTY TNHH TÂN QUANG MINH
NGUYỄN ĐẶNG HIẾN

THUẾ TIÊU THỤ ĐẶC BIỆT ĐỐI VỚI NƯỚC GIẢI KHÁT CÓ GA

Về việc: Bộ Tài Chính Việt Nam hiện đang đề xuất để tính 10% thuế tiêu thụ đặc biệt trên nước ngọt có ga không cồn. Tôi xin có một số ý kiến sau.

1. Về tác động kinh tế - xã hội của việc đánh thuế tiêu thụ đặc biệt mặt hàng NGKCG

- Đánh thuế tiêu thụ đặc biệt sẽ làm tăng giá các sản phẩm NGKCG, do nhà sản xuất sẽ chuyển một phần hoặc toàn bộ khoản thuế này cho người tiêu dùng. (Tầng lớp bình dân là đối tượng chính sử dụng sản phẩm NGKCG)
- Việc này có thể làm ảnh hưởng đến chỉ số tiêu dùng (CPI) và nỗ lực kiểm soát lạm phát của chính phủ. Ngoài ra, khi sản phẩm bị đánh thuế và tăng giá, nhu cầu tiêu thụ nước giải khát có thể giảm dẫn đến doanh thu toàn ngành nước giải khát sẽ sụt giảm, kéo theo thất thu thuế giá trị gia tăng (VAT) và thuế thu nhập doanh nghiệp.
- Đồng thời thiệt hại trong ngành nước giải khát sẽ khiến tổng sản lượng của nền kinh tế giảm sút, nhân công trong ngành này và các ngành công nghiệp và thương mại phụ trợ có liên quan sẽ dẫn đến việc giảm lao động và gây ảnh hưởng tiêu cực về mặt kinh tế đến cả các ngành khác trong chuỗi cung ứng dịch vụ cho ngành giải khát.
- Thuế tiêu thụ đặc biệt sẽ gây ảnh hưởng lớn hơn đến người tiêu dùng thu nhập thấp so với người tiêu dùng thu nhập cao. Ngoài ra còn có nguy cơ thất thu thuế do người tiêu dùng sẽ chuyển sang mua các sản phẩm NGKCG nhập lậu từ các nước lân cận, do có giá thành thấp.
- Thuế tiêu thụ đặc biệt cũng không hiệu quả trong việc định hướng tiêu dùng, do sau khi áp dụng thuế, người tiêu dùng sẽ thay thế NGKCG bằng những loại đồ uống khác có hàm lượng calo/chất béo tương tự hoặc thậm chí cao hơn. Đồng thời, thuế này không giải quyết được triệt để căn nguyên dẫn đến tình trạng béo phì và một số bệnh khác, vốn nằm ở chế độ ăn uống, sinh hoạt và tập luyện.

- Việc đánh thuế nước giải khát có ga không những không giúp tăng thu ngân sách mà còn có nguy cơ làm giảm doanh thu thuế do giảm nhu cầu tiêu dùng và tác động tiêu cực đến những nguồn thu thuế khác.

2. Về tác động của NGKCG đối với sức khỏe con người

- Nghiên cứu đoạt giải Nobel của hai nhà khoa học Barry Marshall và Robin Waren cũng xác nhận các loại nước giải khát có ga với độ axit cao không phải là nguyên nhân chính gây ra viêm loét và các bệnh dạ dày, mà là vi khuẩn *Helicobacter pylori*. Cũng như những cáo buộc về mối liên hệ giữa NGKCG nói chung và hàm lượng CO₂ trong nước nói riêng với các vấn đề sức khỏe như tiểu đường, béo phì hay các bệnh đường tiêu hóa là thiếu căn cứ.
- Về mặt sức khỏe, nước giải khát có ga không có hại như một số quan điểm cáo buộc, và chưa có 01 báo cáo nghiên cứu chính thức được Tổ chức y tế thế giới công bố về việc này. Kinh nghiệm quốc tế của các nước phát triển cho thấy các quốc gia này không chọn nước giải khát có gas (CO₂) để đánh thuế.

Kết quả là nếu áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt lên NGKCG, nhà nước có thể sẽ không đạt được mục đích tăng thu ngân sách, trong khi toàn xã hội nguy cơ phải chịu nhiều tác động tiêu cực. Để tăng thu ngân sách Nhà nước cần nhiều giải pháp đồng bộ, không nhất thiết đưa NGKCG là một sản phẩm “bình thường” vào diện chịu thuế tiêu thụ đặc biệt.

Công ty Cổ phần Bình Vinh

THUẾ TIÊU THỤ ĐẶC BIỆT ĐỐI VỚI NƯỚC GIẢI KHÁT CÓ GA

Bộ Tài chính đang đề xuất tính 10% thuế tiêu thụ đặc biệt trên nước ngọt có ga không cồn. Những sản phẩm nước ngọt không cồn không ga sẽ không thuộc diện đánh thuế (ví dụ như trà hay nước hoa quả)

Đánh thuế trên nước giải khát có ga không chỉ không giúp tăng Ngân sách Nhà nước mà còn làm giảm nguồn thu thuế do sự giảm nhu cầu tiêu dùng và những ảnh hưởng tiêu cực tới các nguồn thu khác nếu xét trên góc độ về thuế... Các kinh nghiệm quốc tế đã chứng minh, các quốc gia khác không nhắm vào CO2 mà đánh thuế. Dưới đây là một vài ý kiến kết luận cụ thể liên quan tới tác động kinh tế - xã hội của việc đánh thuế trên nước giải khát:

- Thuế Tiêu thụ đặc biệt sẽ dẫn tới việc tăng giá sản phẩm nước giải khát có ga, nhà sản xuất sẽ chuyển một phần hoặc toàn bộ loại thuế này sang cho người tiêu dùng. Bên cạnh đó, khi các sản phẩm bị đánh thuế và giá cả tăng lên, tổng doanh thu ngành công nghiệp sẽ bị giảm xuống, thuế VAT và thuế Thu nhập doanh nghiệp cũng sẽ giảm.
- Thiệt hại trong ngành công nghiệp nước giải khát sẽ làm giảm tổng sản lượng, lực lượng lao động trong ngành công nghiệp này và các ngành công nghiệp khác có liên quan sẽ bị mất việc làm và gây ảnh hưởng xấu đến sự phát triển của ngành nước giải khát khác.
- Thuế tiêu thụ đặc biệt sẽ ảnh hưởng đến người tiêu dùng có thu nhập thấp. Ngoài ra, sẽ nảy sinh tình huống nguy hiểm do thất thu thuế khi người tiêu dùng chọn mua hàng nhập lậu.
- Một khi thuế này được áp dụng, thay vì sử dụng đồ uống có ga, người tiêu dùng sẽ mua các loại đồ uống có chứa hàm lượng calories/ chất béo cao hoặc rất cao. Loại thuế này sẽ không giải quyết được các bệnh béo phì cũng như các bệnh gây ra do không có chế độ ăn uống, lối sống và thể dục lành mạnh. Do đó, thuế tiêu thụ đặc biệt sẽ không thành công trong việc định hướng tiêu dùng
- Những phương pháp để trừng phạt và ngăn chặn (như thuế) không có hiệu lực trong việc định hướng tiêu dùng bằng cách sử dụng các phương pháp như khuyến khích ưu đãi.

Tóm lại, nếu thuế tiêu thụ đặc biệt áp dụng cho đồ uống có ga, chính phủ có thể không đạt được mục đích tăng nguồn thu quốc gia, trong khi toàn xã hội phải chịu những ảnh hưởng tiêu cực.

Công ty TNHH lon nước giải khát TBC-Ball Việt Nam

Ý kiến của doanh nghiệp về việc áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt đối với nước giải khát có ga

Trần Lê Hồng Vân, Giám đốc chuỗi cung ứng
Công ty CP TM & DV Cổng Vàng

Ảnh hưởng đến toàn ngành công nghiệp và toàn bộ chuỗi cung ứng

- Làm tăng giá các sản phẩm NGK có ga, do nhà sản xuất sẽ chuyển một phần hoặc toàn bộ khoản thuế này cho người tiêu dùng. Việc này có thể làm ảnh hưởng đến chỉ số tiêu dùng (CPI) và nỗ lực kiểm soát lạm phát của chính phủ.
- Ngoài ra, khi sản phẩm bị đánh thuế và tăng giá, nhu cầu tiêu thụ nước giải khát có thể giảm dần đến doanh thu toàn ngành nước giải khát sẽ sụt giảm, kéo theo thất thu thuế giá trị gia tăng (VAT) và thuế thu nhập doanh nghiệp.
- Đồng thời thiệt hại trong ngành nước giải khát sẽ khiến tổng sản lượng của nền kinh tế giảm sút, nhân công trong ngành này và các ngành công nghiệp hay thương mại phụ trợ hay các ngành công nghiệp có liên quan có thể sẽ mất việc làm và gây ảnh hưởng tiêu cực về mặt kinh tế đến cả các ngành khác trong chuỗi cung ứng dịch vụ cho ngành giải khát.

Anh hưởng đến người tiêu dùng, đặc biệt là những người có thu nhập thấp

- Có thể không hiệu quả trong việc định hướng tiêu dùng, do sau khi áp dụng thuế, người tiêu dùng sẽ thay thế NGK có ga bằng những loại đồ uống khác có hàm lượng calo/chất béo tương tự hoặc thậm chí cao hơn. Đồng thời, thuế này không giải quyết được triệt để căn nguyên dẫn đến tình trạng béo phì và một số bệnh khác, vốn nằm ở chế độ ăn uống, sinh hoạt và tập luyện.
- Gây ảnh hưởng lớn hơn đến người tiêu dùng thu nhập thấp so với người tiêu dùng thu nhập cao. Ngoài ra còn có nguy cơ thất thu thuế do người tiêu dùng sẽ chuyển sang mua các sản phẩm nhập lậu để tránh chi phí.
- Các biện pháp mang tính trừng phạt và ngăn chặn (như đánh thuế) sẽ không có hiệu quả trong việc định hướng tiêu dùng thực phẩm bằng các biện pháp khuyến khích (như ưu đãi cho các sản phẩm khuyến dụng).

Có thể không đạt được mục tiêu tăng thu ngân sách dài hạn

- Kết quả là nếu áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt lên NGK có ga, nhà nước có thể sẽ không đạt được mục đích tăng thu ngân sách, trong khi toàn xã hội phải chịu tác động tiêu cực.
- Đứng về phía doanh nghiệp kinh doanh thì NGK có ga chiếm chi phí lớn trong chi phí đồ uống, ảnh hưởng không nhỏ đến lợi ích kinh doanh của doanh nghiệp, làm hạn chế tốc độ tăng trưởng

**Kiến nghị bác bỏ đề xuất,
KHÔNG đánh thuế tiêu thụ đặc biệt đối
với riêng nước giải khát có ga**

Chân thành cảm ơn!

**Một số ý kiến về dự thảo của
Bộ Tài chính liên quan đến việc
áp thuế tiêu thụ đặc biệt lên đồ uống có ga**

Bác sĩ Mason Cobb

Chủ tịch HDQT

Victoria Healthcare Việt Nam

Theo những sửa đổi của luật thuế¹:

“Nước ngọt có ga không cồn” sẽ bị đánh thuế ;

trong khi

“Nước ngọt không có ga không cồn” sẽ không bị đánh thuế ;

1. Dự thảo Luật sửa đổi bổ sung một số điều Luật Thuế Tiêu thụ Đặc biệt.

Nói cách khác, đây là một

sắc thuế áp đặt lên nước uống CÓ GA
(CO₂)

**Nước uống có ga (như các thương hiệu nước
uống có ga nổi tiếng trên thế giới) [thông]
thường được sản xuất bởi các công ty Việt Nam
do nước ngoài sở hữu**

trong khi

**Nước uống không có ga (như nước trà, nước
trái cây hoặc cà phê) [thông] thường được sản
xuất bởi các công ty Việt Nam do trong nước sở
hữu**

Những người ủng hộ thuế này tranh luận rằng CO₂ không tốt cho sức khỏe. Chúng tôi đã tìm hiểu nhiều nghiên cứu khoa học đã được công bố, và rút ra kết luận rằng

CO₂ KHÔNG có hại cho sức khỏe,

và trong một vài khía cạnh

CO₂ CÓ LỢI cho sức khỏe,

Những người ủng hộ thuế này tranh luận rằng các nước khác áp đặt sắc thuế tương tự. Chúng tôi đã tìm hiểu luật của các nước trên thế giới, và rút ra kết luận rằng

các nước khác

KHÔNG DỰA TRÊN CO₂
để áp thuế

Đây rõ ràng là

sắc thuế mang tính phân biệt nhằm chống
lại các nhà sản xuất nước uống có ga do
nước ngoài sở hữu

và như thế thì

sắc thuế này có thể bị phản đối vì đã phủ nhận
nguyên tắc “đội xử quốc gia”.

ẢNH HƯỞNG ĐỐI VỚI SỨC KHỎE DO THỨC UỐNG CÓ GA

Bị hiểu lầm oan uổng

Hiệu ứng của đồ uống có ga

Sinh lý học dạ dày:

- Độ pH bình thường (đơn vị đo lường độ axit: pH càng thấp, axit càng cao) là 1.8. (Đồ uống có ga thông thường trên thị trường có độ pH: 2.2: thấp hơn độ axit của dạ dày).
- Màng lót dạ dày được bảo vệ bởi niêm mạc (lớp trong cùng) có khả năng tiết bicarbonate và các chất bảo vệ khác, cùng với đường máu dồi dào quét trôi axit.
- Niêm mạc (nước, chất điện giải, glycoprotein) là màng nhầy lưu giữ phân tử hạt thức ăn và chứa biocarbonate bảo vệ màng lót dạ dày.

Hiệu ứng của đồ uống có ga

Sinh lý học cơ bản của dạ dày:

- Do đó, “đồ uống có ga không gây tổn thương lâu dài cho đường tiêu hóa (kể cả dạ dày: không gây loét)”*
- Điều gì gây loét dạ dày?
 - *H. pylori*, một vi khuẩn (Marshall và Warren, đoạt giải Nobel 2005 nhờ khám phá này)
 - Các loại thuốc giảm đau NSAID

Hiệu ứng của đồ uống có ga

Điều trị loét dạ dày dựa trên bằng chứng

Điều trị (1) nhiễm *h. pylori*, (2) cho thuốc cản axit, (3) ngừng uống thuốc NSAIDS

- **Không** hệ có khuyến nghị loại bỏ bất kỳ thứ gì trong chế độ ăn uống (kể cả đồ uống có ga sủi tăm), vì chế độ ăn uống **không** liên quan đến loét dạ dày.

Hiệu ứng của đồ uống có ga

- *GIẢM* chứng khó tiêu (ợ nóng, một triệu chứng loét dạ dày) và *GIẢM* chứng táo bón*
- Nếu bạn thật sự quan tâm đến ung loét và sức khỏe dạ dày, bạn nên **KHUYẾN KHÍCH** sử dụng nước có ga, nếu không phải là các thức uống khác.

Hiệu ứng của đồ uống có ga:

Một số người quan ngại về bệnh loãng xương

- Tuy vậy, Mayo Clinic nhận định rằng, “không có bằng chứng rõ ràng nước uống có ga gây tác hại cho xương.”*
- Nếu có chẳng, đó là do không uống sữa đủ. Uống nước trái cây và các loại đồ uống không có nguồn gốc từ sữa thay vì uống sữa. Loãng xương **KHÔNG** do nước có ga (CO2) gây ra.

So sánh các loại đồ uống:

- Rượu đỏ và whisky gây nhiều triệu chứng loét dạ dày hơn là các đồ uống có ga: “...liên quan tới CO2”.
- Bất kỳ đồ uống có đường nào đều có thể có liên quan đến béo phì nhưng điều đó **KHÔNG** liên quan đến nước có CO2.

Hiệu ứng của đồ uống có ga:

Tóm lại:

- Đồ uống có ga không gây loét dạ dày
- Một số đồ uống có ga có thể hữu ích cho tiêu hóa và sức khỏe nói chung
- **KHÔNG** có bằng chứng về tác hại từ nước có chứa CO₂, dù rằng các thức uống có đường nói chung có thể là có vấn đề, chẳng hạn như béo phì.
- Bất kỳ điều luật nào nhằm vào đối tượng đồ uống có ga đều không có cơ sở khoa học và nói khác đi là không đúng đắn về mặt khoa học.

Hiệu ứng của đồ uống có ga:

- Tài liệu tham chiếu:
- *Protection of the Gastrointestinal Tract Epithelium against Damage from Low pH Beverages*, Kleinman, R.E., JOURNAL OF FOOD SCIENCE Vol. 73, Nr. 7, 2008
- *Effects of carbonated water on functional dyspepsia and constipation*, Cuomo, R., Grasso, R., et. al., EUROPEAN JOURNAL OF GASTROENTEROLOGY & HEPATOLOGY 14: 1-9, 2002
- *A Humble Bacterium Sweeps this Year's Nobel Prize*, Megraud, F., CELL 123,975-976, 2005
- *Carbonated water and bone health*, Nelson, J.K., RD, MAYO CLINIC: HEALTHY LIFESTYLE, 2011.
<http://www.mayoclinic.org/healthy-living/nutrition-and-healthy-eating/expert-blog/carbonated-water/bgp-20056174>

Xin cảm ơn.

Giờ thì hẳn tôi có thể uống mừng sức khỏe các bạn với một chai nước có ga ngon đậm đà?

[ANTĐ - Báo điện tử An Ninh Thủ Đô](#)

Thứ sáu 25/04/2014 06:24

Đánh thuế tiêu thụ đặc biệt nước ngọt có ga: Nhiều ý kiến chưa đồng tình

ANTĐ - Theo Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế Tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) đang được đưa ra lấy ý kiến, Bộ Tài chính đề nghị bổ sung mặt hàng nước ngọt có ga không cồn vào đối tượng chịu thuế với thuế suất 10%. Nhiều ý kiến từ phía doanh nghiệp, chuyên gia cho rằng cần phải tính toán kỹ lưỡng hơn việc này.

Việc áp dụng thuế TTĐB với sản phẩm nước ngọt có ga sẽ tác động đến doanh nghiệp sản xuất và cả người tiêu dùng

Giúp tăng thu ngân sách

Theo lý giải của Bộ Tài chính, việc đánh thuế TTĐB đối với mặt hàng nước ngọt có ga không cồn sẽ giúp đạt được mục tiêu kép là tăng thu ngân sách đồng thời cũng giúp hạn chế những tác động tiêu cực của các sản phẩm nước ngọt có ga đến sức khỏe người tiêu dùng.

Tính toán của cơ quan này cho rằng, với tổng sản lượng tiêu thụ của cả nước năm 2013 là 925 triệu lít nước ngọt có ga không cồn, với giá bán trung bình của nhà sản xuất là 11.987 đồng/lít, nếu thu thuế ở mức 10% sẽ giúp tăng thu ngân sách khoảng 1.500 tỷ đồng vào năm 2016 và khoảng 1.900 tỷ đồng vào năm 2018.

Trong lý do tiếp theo, Bộ Tài chính cho rằng trong nước ngọt có ga không cồn có những chất công nghiệp như hương vị, chất màu, chất bảo quản... đã được các chuyên gia y tế quốc tế cảnh báo ảnh hưởng đến sức khỏe người dùng nếu sử dụng hàng ngày hoặc quá mức, như gây béo phì, mỡ máu, tiểu đường, bệnh gút và tăng nguy cơ bị ung thư.

Bộ Tài chính cũng đã tham khảo việc áp dụng thuế đối với mặt hàng này tại một số nước trong khu vực khi xây dựng dự thảo. Ví dụ, tại Campuchia, các loại đồ uống đều chịu thuế 10%, Thái

Lan đánh thuế 20% đối với nước có ga không cồn... Tuy nhiên cũng có ý kiến cho rằng, việc áp dụng thuế TTĐB đối với sản phẩm này không giúp đạt mục tiêu tăng ngân sách mà còn gây ảnh hưởng tới sản xuất. Khi đánh thuế TTĐB 10% thì lượng cầu đồ uống có thể giảm gần 30%. Như vậy việc thu ngân sách ban đầu tăng nhưng sẽ giảm dần. Ngoài ra các yếu tố khác như lao động, việc làm, doanh nghiệp cung ứng nguyên liệu cũng sẽ bị ảnh hưởng, như vậy về lâu dài thì mục tiêu thu ngân sách chưa chắc đã có hiệu quả.

Người tiêu dùng chịu thiệt

Các chuyên gia trong lĩnh vực thuế chỉ ra rằng, thuế TTĐB thường được áp dụng cho các mặt hàng được coi là xa xỉ, phục vụ cho một nhóm nhỏ khách hàng có thu nhập cao hay áp dụng cho các sản phẩm có tác động tiêu cực đến sức khỏe và môi trường. Mục đích việc áp dụng thuế TTĐB là nhằm cân bằng giữa mức tiêu dùng của những người có thu nhập cao và thấp, giữa những người có xu hướng mua thực phẩm có lợi cho sức khỏe và những người không cùng xu hướng đó. Chính vì vậy, nếu áp dụng khoản thuế này cho những sản phẩm thông thường là không công bằng với người tiêu dùng.

Ngoài ra, việc áp dụng mức thuế trên cũng sẽ làm giảm nhu cầu đối với nước giải khát có ga, gây ảnh hưởng tiêu cực đến thu nhập của các doanh nghiệp sản xuất mặt hàng này. Ông Phan Đăng Tuất - Đại diện Công ty Bia, rượu, nước giải khát Sài Gòn (Sabeco) chỉ ra rằng, việc bổ sung nước ngọt có ga không cồn vào danh sách chịu thuế TTĐB sẽ làm giảm hấp dẫn đầu tư trong bối cảnh Chính phủ đang đẩy mạnh cổ phần hóa doanh nghiệp. Các đối tác sẽ cân nhắc về lợi nhuận đầu tư, ngoài ra cũng gây khó khăn cho doanh nghiệp nội địa cạnh tranh với các doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài.

Chị Nguyễn Thu Thủy (ở Cầu Giấy - Hà Nội), một khách hàng thường xuyên sử dụng các sản phẩm nước ngọt có ga chia sẻ: “Trong khi các tác động tiêu cực từ các sản phẩm nước có ga mới ở mức độ khuyến cáo thì việc đánh thuế sẽ khiến người tiêu dùng chịu thiệt. Trong bối cảnh thu nhập không có nhiều cải thiện, các mặt hàng tiêu dùng thường xuyên tăng giá thì việc tăng giá để bù đắp vào thuế hiện nay tôi thấy chưa hợp lý”.

Theo kế hoạch Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế TTĐB dự kiến sẽ trình Quốc hội tại kỳ họp thứ 8 (tháng 10-2014) để thông qua. Các ý kiến cho rằng cần tiếp tục thảo luận và cân nhắc kỹ cả về mặt lợi ích cũng như tác động trước khi quyết định áp dụng hay không áp dụng.

Hùng Anh

[Bản quyền thuộc ANTĐ](#)

Báo An ninh Thủ đô * Tòa soạn: Số 82 Lý Thường Kiệt - Hoàn Kiếm - Hà Nội * Điện thoại: 84-4-39426355

E-mail: antdonline@anninhthudo.vn * Giấy phép xuất bản số: 111/GP-TTĐT do Bộ Thông tin và Truyền thông cấp ngày 6-6-2011

Tổng Biên tập: Đào Lê Bình * Phó Tổng Biên tập: Nguyễn Trọng Nghĩa - Vũ Kim Thành - An Văn Huân - Nguyễn Thanh Bình

Copyright © 2007-2011 Báo An ninh Thủ đô.

■ ÁP THUẾ TTĐB
NƯỚC NGỌT CÓ GAS:

Không công bằng

Ngày 19/5 diễn ra Hội thảo góp ý Dự án Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế Tiêu thụ đặc biệt (TTĐB), do Vụ Pháp luật - Văn phòng Chính phủ chủ trì. Đại diện Hội Bảo vệ Quyền lợi Người tiêu dùng cho rằng, áp thuế TTĐB đối với nước ngọt có gas vào thời điểm này là không công bằng đối với người dân. Theo ông Vũ Xuân Tiền, Ủy viên Ban chấp hành Hội Luật gia Hà Nội, việc áp thuế TTĐB đối với nước ngọt có gas cần dựa trên cơ sở y tế, khoa học. TS Nguyễn Thị Thu Nam (Viện Chiến lược và Chính sách Y tế - Bộ Y tế) nói rằng, nhóm nghiên cứu của Viện kết luận, gas hoàn toàn không có tác động đến xương, tác động không đáng kể lên men răng... Nhóm nghiên cứu tổng kết rằng, chưa thể kết luận CO₂ và một số chất phụ gia trong nước uống có gas tác động tiêu cực tới sức khỏe con người.

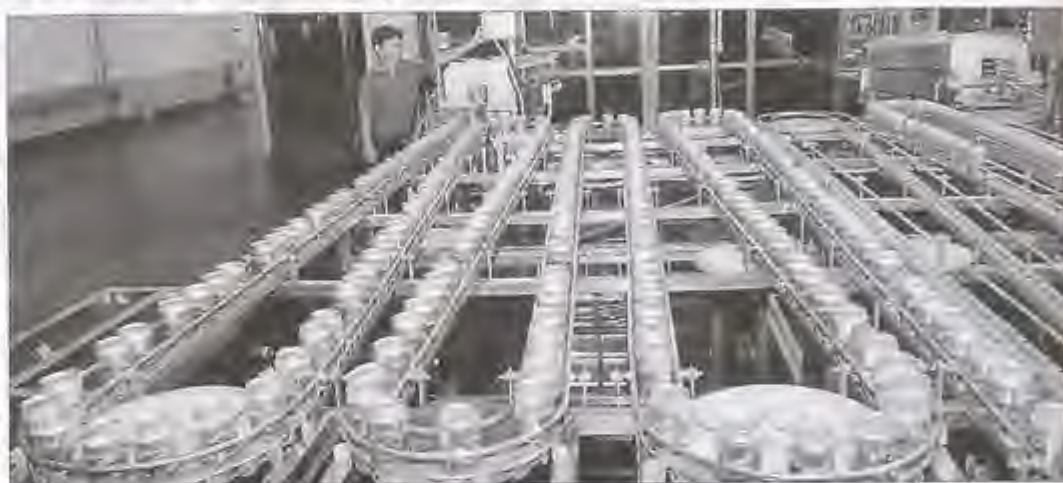
TRÚC QUỲNH

Thực phẩm, đồ uống trước thách thức

Đòi hỏi môi trường pháp lý thuận lợi

Ngành thực phẩm và đồ uống nằm trong chuỗi cung ứng - đầu ra của nông nghiệp, có nhiều lợi thế cạnh tranh, hứa hẹn triển vọng tích cực. Tuy nhiên, sự phát triển bền vững của ngành đòi hỏi phải có môi trường pháp lý thuận lợi. Đây là ý kiến của các chuyên gia tại Diễn đàn "Triển vọng ngành thực phẩm và đồ uống tại Việt Nam", do Phòng Thương mại Hoa Kỳ (AmCham) và Phòng Thương mại và Công nghiệp Việt Nam (VCCI) tổ chức.

Hương Loan

DN FDI tuy số lượng ít nhưng quy mô tương đối lớn, có sức cạnh tranh lớn trên thị trường *Ảnh: Trần An*

■ Bà Phạm Thu Hằng, Tổng Thư ký VCCI cho biết, tỷ lệ các doanh nghiệp tham gia vào ngành thực phẩm, đồ uống hiện đang chiếm vị trí hàng đầu trong các ngành sản xuất, chế biến ở Việt Nam. Số lượng các DN sản xuất tăng lên nhanh chóng (năm 2011 có 1.74 DN) trong đó DN ngoài nhà nước chiếm tới 85%, với tốc độ cao (riêng 2006-2011 tốc độ phát triển bình quân tăng 14,76%/năm), đặc biệt các DN sản xuất nước giải khát.

Ông Phan Hữu Thắng, chuyên gia tư vấn cấp cao, Công ty Tư vấn kinh doanh hội nhập toàn cầu cho rằng, ngành thực phẩm và đồ uống có tốc độ phát triển tốt trong thời gian qua là bởi sức tiêu dùng tại Việt Nam ngày càng mạnh, thị trường lớn, cơ cấu dân số trẻ, năng động. Bên cạnh đó, áp lực cạnh tranh ngày càng gay gắt trong ngành này là động lực cho một thị trường năng động và kích thích phát triển. Song, theo ông Thắng, DNNN trong ngành thực phẩm đồ uống tuy

còn chiếm tỷ lệ cao trong thành phần doanh nghiệp, cơ cấu sản phẩm được đầu tư lớn với thiết bị, công nghệ hiện đại, nhưng năng lực cạnh tranh chưa ở mức độ đứng đầu trong các thành phần doanh nghiệp trong ngành. DN ngoài nhà nước tuy chiếm tỷ lệ cao về số lượng nhưng phần lớn do hạn chế về vốn, quy mô đầu tư nhỏ, lại thiếu liên kết nên hạn chế về khả năng cạnh tranh trên thị trường. Ngược lại, DN FDI tuy số lượng ít nhưng được đầu tư với quy mô tương đối lớn, trang thiết bị công nghệ hiện đại, kinh nghiệm quản lý tốt, vì vậy có sức cạnh tranh lớn trên thị trường.

Còn theo bà Nguyễn Thị Hải Vân, Suntory PepsiCo VN Beverage, hiện nay các DN trong ngành vẫn phải đối mặt với một số thách thức khó vượt qua. Việc hiểu và tuân thủ tất cả các luật và quy định liên quan đến thực phẩm vẫn là cả một vấn đề. Đó là, ngành vẫn chịu gánh nặng về thủ tục hành chính. An toàn và

vệ sinh thực phẩm đang được củng cố một lúc nhiều bộ và cơ quan khác nhau tham gia quản lý, với 76 văn bản pháp luật, gây khó khăn cho các DN trong việc hiểu và tuân thủ các luật và quy định. Sự trùng lặp và thiếu quy định rõ ràng đã giảm bớt một cách đáng kể khi Luật an toàn TP ra đời nhưng vẫn còn tồn tại, dẫn đến việc diễn giải quy định pháp luật không đồng nhất và thực thi không nhất quán. Bà Vân kiến nghị, cần xây dựng hệ thống quản lý và kiểm soát một cửa với quy trình cụ thể, rõ ràng, hiệu quả và minh bạch.

Một trong những nội dung quan trọng được quan tâm tại Diễn đàn là các sản phẩm nước ngọt có ga không cồn lần đầu tiên được đưa vào danh sách chịu 10% thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB). Nhiều ý kiến cho rằng, việc áp thuế TTĐB vào các sản phẩm nước ngọt có ga không cồn theo dự thảo Luật Thuế TTĐB chính là chuyển từ doanh nghiệp sang người tiêu dùng, người tiêu dùng

mới là đối tượng phải chịu thuế. Bởi theo tính toán của Hiệp hội Bía nước nước giải khát, với mỗi lít nước ngọt đánh thuế 10% thì giá tới tay người tiêu dùng sẽ đội lên khoảng 12%-13%. Như vậy, trong trường hợp này, việc áp thuế có thể tác động mạnh lên túi tiền người dân nên nhu cầu có thể giảm đáng kể, khi đó sẽ không tạo ra nguồn thu bổ sung cho ngân sách. Theo luật sư Sesto Vecchi, Giám đốc điều hành Công ty tư vấn Russin & Vecchi, các quốc gia nói chung không lựa chọn ga làm tiêu chí phân loại đánh thuế. Vì ga trong nước ngọt không phải tác nhân gây hại cho sức khỏe, do đó các quốc gia trên thế giới không phân biệt nước có ga hoặc không có ga làm đối tượng bị đánh thuế. Để xuất thuế TTĐB của Việt Nam là một trường hợp cá biệt. Hơn nữa, việc áp thuế sẽ gây hiệu ứng tâm lý, người tiêu dùng chuyển từ nước ngọt có ga sang nước ngọt không ga với giá rẻ hơn và thực sự ảnh hưởng đến sức khỏe.

Bộ Tài chính vẫn đang trong giai đoạn công bố lấy ý kiến Dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB). Điểm mới nhất trong dự thảo sửa đổi là các sản phẩm nước ngọt có ga không cồn (NCCGKC) sẽ bị áp thuế TTĐB 10%.

PHẠM NGÀ

Đâu là cơ sở biện chứng?

Đây là lần đầu tiên ở Việt Nam, NCCGKC - một sản phẩm phổ thông - đưa vào diện chịu thuế TTĐB và trở thành một trong những tâm điểm gây tranh luận gay gắt ở nhiều bộ thảo góp ý vào dự thảo Luật. Lý giải cho việc này, Bộ Tài chính cho rằng, vì NCCGKC được định biên có ảnh hưởng tới sức khỏe người dùng.

Tuy nhiên, ý kiến của cộng đồng doanh nghiệp đều phản đối bởi giải thích trên của Bộ Tài chính chưa thật sự thuyết phục, chưa được kiểm chứng trên cơ sở các luận cứ khoa học đầy đủ.

Theo ông Christopher J. Swamin - Giám đốc Viện Nghiên cứu kinh tế Luân Đôn (Anh): "Hiện tại trên thế giới, không có quốc gia nào đánh thuế đối với nước giải khát là có, nhưng phổ biến là dựa vào yếu tố hàm lượng đường qua nhiều đời với loại sản phẩm này".

Còn theo kiểm chứng của Hiệp hội Mía đường Việt Nam, mức tiêu thụ đường trong nước ngọt hiện nay ở Việt Nam thấp hơn nhiều so với thế giới. Trong công văn gửi Bộ Tài chính ngày 31/3 vừa qua, Hiệp hội Mía đường cho biết, mức tiêu thụ đường của người Việt Nam hiện chỉ khoảng 15kg/người/năm; trong khi mức bình quân thế giới là 23,7kg/người, một số quốc gia cao lên tới 40 - 50kg/người.

Với dân số hơn 82 triệu người mà trong đó phần lớn là người nghèo, người có thu nhập thấp, thì việc tiêu thụ đường của họ (phần này thấp hơn con số bình quân 15 kg/người/năm) rất nhiều. Tính trên mức tiêu thụ của NCCGKC hiện nay khoảng 825 triệu lít/năm) tăng với lượng đường tiêu thụ khoảng 74.000 - 110.000 tấn đường/năm (chiếm tỉ lệ 5,48 - 8,15% trên tổng số đường tiêu thụ của nước ta hiện nay), thì lượng đường đã tiêu thụ cho

TANG THUẾ TIÊU THU ĐẶC BIỆT VỚI NƯỚC NGỌT CÓ GA KHÔNG CỒN

Hệ lụy khó lường...

Tại Hội thảo "Góp ý Dự án Luật sửa đổi, bổ sung một số điều Luật Thuế tiêu thụ đặc biệt" được tổ chức mới đây tại TP.HCM, đa số các đại biểu không tán thành việc áp thuế TTĐB lên sản phẩm NCCGKC

sản xuất loại đồ uống này không lớn. Với thực tế trên, Hiệp hội Mía đường kiến nghị Hoa đưa một hàng nước ngọt có ga vào diện chịu thuế TTĐB trong thời gian tới.

Tại Hội thảo "Góp ý Dự án sửa đổi, bổ sung một số điều Luật Thuế TTĐB sửa đổi" được chủ trì bởi Vụ Pháp luật Văn phòng Chính phủ ngày 11/4 mới đây, bác sĩ Mason

Cobb - Chủ tịch Hội đồng Y tế và Sức khỏe AmCham - đã dẫn chứng các nghiên cứu y tế của quốc tế và kinh nghiệm y khoa của bên thân xoay quanh vấn đề ảnh hưởng của nước ngọt có ga (CO₂) đến sức khỏe con người. Ông chỉ ra rằng, CO₂ hoàn toàn không có tác động tiêu cực nào đến sức khỏe con người, thậm chí, CO₂ cực trong nước uống còn mang nhiều lợi ích y tế.

Đôi với các quan ngại về việc nước ngọt có ga có chất natri (muối), chất tạo màu 4-MEI, sodium benzoate, xi rô đường ngọt dẫn đến nguy cơ gây bệnh tiểu đường, gout, mỡ máu, hen phế, bác sĩ Mason đã đưa ra một dẫn chứng thú vị là trên thực tế hàng ngày người Việt Nam vẫn hấp thụ một hàm lượng nhất định một số chất natri từ những thực phẩm quen thuộc.

Ông Đỗ Huy Trâm - Trưởng phòng Quản lý tiêu chuẩn và kiểm nghiệm, Cục An toàn vệ sinh thực phẩm (ATNSTP) - Bộ Y tế - nhận định: "CO₂ là chất phụ gia thực phẩm và được rất nhiều nước gia sử dụng, ngay cả Ủy ban Thực phẩm thực phẩm quốc tế CODEX cũng cho phép sử dụng. Do đó chưa thể khẳng định NCCGKC là nguyên nhân gây bệnh".

Tăng thu hay giảm thu ngân sách?

Tính đến cuối năm 2012, ngành Thực phẩm và Đồ uống chiếm tỷ lệ 15% tổng sản phẩm quốc dân và là ngành quan trọng trong chuỗi cung ứng đầu ra của nông nghiệp - lĩnh vực có rất nhiều lợi thế cạnh tranh. Đây cũng là ngành công nghiệp có sự hấp dẫn lớn đối với các nhà đầu tư trong và ngoài nước. Theo Ban soạn thảo Dự thảo Luật Thuế TTĐB sửa đổi bổ sung, việc áp thuế đối với các sản phẩm NCCGKC sẽ làm tăng thu ngân sách. Cụ thể đến năm 2016, số thu ngân sách sẽ tăng thêm 1.500 tỷ đồng và vào năm 2018 sẽ là 1.900 tỷ đồng. Đối với mục tiêu tăng thu ngân sách như dự thảo đưa ra, các chuyên gia kinh tế cho rằng, khó đạt được mà ngược lại, thu ngân sách có thể bị giảm do giảm trở lại thuế thu nhập doanh nghiệp (TNDN), thuế giá trị gia tăng (GTGT).

Bà Nguyễn Thị Quý - Chủ tịch Hội Tư vấn Thuế Việt Nam - khẳng định: "Nguồn thu đối với thuế TTĐB không lớn. Lớn nhất là thuế VAT, thuế TNDN. Thuế TTĐB chỉ

chấp hơn thuế thu nhập cá nhân. Việc cho rằng thuế TTĐB chỉ nhằm tăng thu là không có cơ sở. Bất kỳ chính sách thuế nào cũng nhằm tới mục đích tăng hợp như khuyến khích sản xuất, định hướng tiêu dùng, bảo vệ sức khỏe và thực hiện an sinh xã hội...".

Ông Nguyễn Đăng Hiến - Tổng giám đốc Công ty TNHH Tân Quang Minh, đại diện doanh nghiệp sản xuất nước giải khát có ga - nói: Với tình hình suy thoái kinh tế đang tiếp diễn, việc đề xuất áp thuế TTĐB 10% với mặt hàng NCCGKC sẽ dẫn đến những hệ lụy khó lường.

Đại diện Hiệp hội Mía - Đường - Nước giải khát Việt Nam - đưa ra ý kiến: Nếu giữ mức áp dụng thuế đối với mặt hàng mía, nước, nước giải khát như hiện nay là hợp lý. Nếu có tăng phải có lộ trình. Trong khi đó, TTNDN của Việt Nam hiện nay thuộc hàng cao nhất khu vực Đông Nam Á nếu lấy mức áp thuế TTĐB và tình hình Việt Nam thành "ốc đảo" kém sức hấp dẫn đối với các nhà đầu tư. Khả năng thu thuế hàng trong nước yếu thế, có thể hàng hóa từ các nước khác tràn vào mất kiểm soát. Điều đó đồng nghĩa với việc tạo "thời cơ vàng" cho hàng lậu.

Đồng quan điểm với các ý kiến trên, đại diện Vụ Công nghiệp nặng - Bộ Công Thương cũng yêu cầu Ban soạn thảo cần làm rõ khái niệm, phạm vi, đối tượng áp dụng thuế TTĐB đối với mặt hàng NCCGKC sau khi phù hợp với thông lệ quốc tế. ■

(S. Y. TRẦN KIM CHUNG - Phó Viện trưởng Viện Nghiên cứu Quản lý Kinh tế Trung ương (CIEM).

Nếu giá nước ngọt tăng 1% thì lượng cầu sẽ giảm 2,8%. Nếu thu 10% thuế TTĐB trên NCCGKC tại gia bán lẻ, lợi nhuận 1 năm của ngành đồ uống Việt Nam sẽ giảm khoảng 1.000 tỷ đồng. Nếu thu thuế trên giá xuất xưởng, lợi nhuận giảm khoảng 851 tỷ đồng. Trong khi đó, số thuế thu đư kiến tăng thêm cho hai trường hợp trên lần lượt là 145 tỷ đồng hoặc 234 tỷ đồng.

Địa chỉ Đen

QUẢNG TRỊ

Phát hiện vụ chiết nạp gas lậu quy mô lớn

Tin tức đầu tiên về vụ việc này, ngày 19/4/2013 lực lượng QLTT tỉnh Quảng Trị đã nỗ lực kiểm tra đột xuất trạm chiết gas của Công ty CP ĐT&TM Petro miền Trung (chi nhánh Quảng Trị) tại Khu công nghiệp Nam Đông Hà thuộc phường Đông Lương, TP. Đông Hà (Quảng Trị). Tại đây, lực lượng chức năng đã phát hiện trên 190 bình gas 12 kg có dấu hiệu bị sang chiết tại phép, gồm 170 bình Petro Vietnam chưa kịp niêm phong còn để trong kho, 10 bình Petrolimex và 10 bình ELF gas đã được đưa lên xe xuất bán cho doanh nghiệp Tân Nhà Việt tại Huế.

Khi kiểm tra tại các kho chứa của công ty, lực

lượng chức năng còn phát hiện 149 vỏ bình gas của các thương hiệu Petrolimex, ELF gas, Total gas, PT miền trung, VI gas... và hàng trăm vỏ bình Petro Vietnam của Công ty CP kinh doanh khí hóa lỏng miền Bắc. Đặc

biệt, đã phát hiện hệ thống chiết nạp gas lậu lớn sơ sài nằm ở khu vực chôn lấp công khai sang khu vực bị mật, phục vụ cho việc sang chiết gas giá.

Trao đổi với phóng viên Báo Công Thương, ông Nguyễn Ngọc Mậu - Chủ tịch Chi hội gas miền Trung - cho biết, Công ty CP ĐT&TM Petro miền Trung có trụ sở chính tại Khu công nghiệp Điện Nam - Điện Ngọc. Đây là vụ sang chiết gas giá quy mô lớn thứ 2 bị phát hiện tại địa bàn miền Trung, vụ đầu tiên là của Công ty CP Gas Long Phụng Kim Tân bắt tháng 6 năm 2012. Hợp lực lượng chức năng đang tiếp tục điều tra xử lý. **Minh Tech - Vũ Lê**

Báo Dân trí – Thông tin mọi lúc, mọi nơi tới mọi người, mọi nhà

[Việc làm](#) [Games](#) [Tắm lòng nhân ái](#) [Rao vặt](#) [Mua bán](#) [Diễn đàn dân trí](#)

Thứ Sáu, 25/04/2014 - 9:01 AM

Có nên đánh thuế tiêu thụ đặc biệt với cơm, phở và hải sản?

Khó có thể hình dung viễn cảnh những thực phẩm được tiêu dùng hàng ngày đột ngột tăng giá. Tuy nhiên, với những diễn biến mới đây từ Dự thảo Luật sửa đổi Luật Thuế tiêu thụ đặc biệt, điều này là hoàn toàn có thể trở thành hiện thực khi một tiền lệ sắp được tạo ra.

Theo đó, lần đầu tiên một mặt hàng tiêu dùng đại trà là nước ngọt có ga được đưa vào danh mục điều chỉnh của Luật thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB), với lý do mặt hàng này ẩn chứa những tác nhân có hại cho sức khỏe người tiêu dùng.

Kể từ tháng 2 năm nay, sau khi Bộ Tài chính công bố dự thảo trên, trong các cuộc hội thảo lấy ý kiến, chủ đề này được thảo luận rất sôi nổi.

Dự thảo thuế TTĐB lên nước ngọt có ga không cồn, một sản phẩm tiêu dùng bình dân, đang là tâm điểm tranh luận của giới chuyên gia và doanh nghiệp.

Tại diễn đàn Triển vọng ngành thực phẩm và đồ uống Việt Nam được tổ chức bởi VCCI và AmCham, ông Christopher J. Snowdon, Giám đốc Viện nghiên cứu kinh tế London (Anh Quốc) cho rằng: “Hiện tại trên thế giới, không có bất kỳ quốc gia nào đánh thuế các đồ uống là nước ngọt có ga không cồn dựa trên yếu tố có ga trong loại nước đó. Các nước đánh thuế đối với nước giải khát là có, nhưng phổ biến là dựa vào yếu tố hàm lượng đường quá nhiều đối với loại sản phẩm đó”.

Tuy nhiên, theo Hiệp hội mía đường Việt Nam, mức tiêu thụ đường trong nước ngọt hiện nay ở Việt Nam thấp hơn nhiều so với thế giới. Trong công văn gửi Bộ Tài chính ngày 31/3 vừa qua, Hiệp hội mía đường Việt Nam cho biết, so với các nước trên thế giới, mức tiêu thụ đường của người Việt Nam hiện ở mức thấp, chỉ khoảng 15kg/người/năm, trong khi mức bình quân thế giới là 23,7kg/người, một số quốc gia cao lên tới 40 - 50kg/người.

Đọc những thông tin kinh tế - tài chính mới nhất trên [FICA](#):

* [Sẽ có thêm hơn chục ngân hàng tham gia sáp nhập](#)

* [Đại gia khai thác vàng thoát án truy thu thuế cả trăm tỷ đồng](#)

* ["Bầu" Đức nhận lương "khủng" nhất 2013](#)

* ["Cái tì" của ngài Cục trưởng](#)

“Với dân số hơn 92 triệu người mà trong đó phần lớn là người nghèo, người có thu nhập thấp thì việc tiêu thụ đường của bộ phận này thấp hơn con số bình quân 15 kg/người/năm rất nhiều. Các sản phẩm có đường trong thực phẩm như bánh kẹo, sữa, nước ngọt... thì hầu hết dân nghèo Việt Nam chưa đủ khả năng mua để đáp ứng nhu cầu tối thiểu”, Hiệp hội mía đường cho hay.

Ngoài ra, theo Hiệp hội mía đường, mức tiêu thụ của nước ngọt có ga không còn hiện nay khoảng 925 triệu lít/năm, ứng với lượng đường tiêu thụ khoảng 74.000 - 110.000 tấn đường/năm (chiếm tỉ lệ 5,48 - 8,15% trên tổng số đường tiêu thụ của nước ta hiện nay), thì lượng đường đã tiêu thụ cho sản xuất loại đồ uống này không lớn lắm.

Với thực tế trên, Hiệp hội Mía đường Việt Nam cũng kiến nghị chưa đưa mặt hàng nước ngọt có ga vào diện chịu thuế tiêu thụ đặc biệt trong thời gian tới.

Các kết quả khoa học trên thế giới đã chỉ ra rằng, ga (CO₂) hoàn toàn không có tác động tiêu cực nào đến sức khỏe con người, thậm chí, CO₂ sục trong nước uống còn chứa nhiều lợi ích y tế. Ví dụ như khả năng làm giảm chứng khó tiêu (ợ nóng, một biểu hiện của bệnh viêm loét), giảm chứng táo bón, và là tác nhân hạn chế hành vi ăn uống gây bội thực.

Thực tế cho thấy, mỗi ngày một người tiêu dùng đều hấp thụ một hàm lượng nhất định các hợp chất có trong thành phần nước ngọt có ga từ những thực phẩm quen thuộc, như café (4-MEI), hoa quả (sodium benzoate), cơm/ bánh mì (đường). Bác sĩ Mason Cobb, Chủ tịch Hội đồng Y tế và Sức khỏe của Phòng Thương mại Hoa kỳ (AmCham), đã dẫn chứng một thống kê thú vị rằng ăn một bát phở sáng đồng nghĩa với việc hấp thụ hàm lượng natri có trong 4 chai nước ngọt có ga 350ml.

“Nếu so sánh với lượng natri tiêu thụ trong nước tương, nước mắm thì con số còn lớn hơn thế, do trong 1 lít nước tương có chứa 0,16 kg muối”, bác sĩ Mason cho biết.

Và cũng cần phải nói rằng bất kể thành phần thực phẩm nào cũng cần được Cục An toàn Vệ sinh Thực phẩm cấp phép mới được đến tay người tiêu dùng.

Phát ngôn viên của Cục quản lý Dược phẩm và Thực phẩm FDA (Hoa Kỳ), ông Doug Karas đã tuyên bố rằng: “Các nghiên cứu về ung thư thử nghiệm trên các loài động vật gặm nhấm cho thấy rằng, một người phải uống trên một ngàn lon soda một ngày thì mới có khả năng mắc bệnh ung thư”.

Mặt khác, thủ phạm chính gây ra hầu hết các bệnh tiểu đường, béo phì không gì khác ngoài lối sống không lành mạnh và việc hấp thụ quá nhiều đường từ tất cả các loại thực phẩm. Hàm lượng đường hấp thụ mỗi ngày trên thực tế còn đến từ nước ngọt không ga, hoa quả, thực phẩm qua chế biến, và đặc biệt là cơm trắng. Ngoài ra, thủ phạm dẫn đến bệnh gút ngoài bia, rượu là sự tiêu thụ

quá nhiều thực phẩm có chứa nhiều đạm như thịt, cá, hải sản.

Như vậy, với lập luận của bản Dự thảo, một chuyên gia cho rằng, không loại trừ tất cả các mặt hàng kể trên như cơm, thịt, hải sản, cũng xứng đáng bị đánh thuế. Ngoài ra, khi so sánh tương đương trên mỗi 250ml giữa các loại nước ngọt không cồn thì hàm lượng đường của nước ngọt không cồn không ga không hề thấp hơn nước ngọt không cồn có ga, thậm chí còn cao hơn.

Khôi Bùi

[\[Back to top \]](#)

[Giới thiệu](#) | [Góp ý - Liên hệ](#) | [Liên hệ quảng cáo](#) | [Font Unicode](#)

Giấy phép hoạt động báo điện tử Dân trí trên Internet số 1050/GP - BTTTT Hà Nội, ngày 15-07-2008.

Tòa soạn: Số 2 (nhà 48) Giảng Võ, Quận Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại: 04-3736-6491. Fax: 04-3736-6490

Email: info@dantri.com.vn. Website: <http://www.dantri.com.vn>

LAO ĐỘNG

Lợi quyền của người lao động

Áp thuế Tiêu thụ đặc biệt nước ngọt có gas: Lợi bất cập hại?

(LĐ) - Số 71 [Hong Quan](#) - 12:29 PM, 31/03/2014

Nước ngọt có gas sẽ bị áp thuế tiêu thụ đặc biệt. Ảnh: Hải Nguyễn

“Việt Nam sẽ tạo ra một tiền lệ chưa từng có trong ngành công nghiệp đồ uống trên thế giới khi áp thuế TTĐB 10% với mặt hàng nước ngọt có gas không cồn. Nếu mức thuế này được áp dụng, người “chịu trận” cuối cùng chính là người tiêu dùng, chứ không phải doanh nghiệp, trong khi vì nhu cầu sử dụng, người dùng sẽ chuyển sang sử dụng những sản phẩm tương tự, nhưng Nhà nước thì không đạt được mục đích giảm tiêu thụ với lý do “bảo vệ sức khỏe người tiêu dùng”... Đây là những ý kiến khẩn thiết của cộng đồng DN đối với dự thảo điều chỉnh một số điều của Luật Thuế TTĐB đang được Bộ Tài chính đưa ra lấy ý kiến nhân dân.

- [Gian nan chống buôn lậu](#)
- [Hàng tiêu dùng kém chất lượng tràn ngập chợ](#)
- [Khởi động thi trường hàng chống nóng](#)
- [Tránh hàng “vô danh”, gập hàng nhái!](#)
- [Rau an toàn liệu còn an toàn?](#)
- [Minh oan cho truyền hình kỹ thuật số](#)
- [Thực phẩm ngoại liệu có tốt cho trẻ?](#)

CO2 không gây ảnh hưởng đến sức khoẻ

Diễn đàn “Triển vọng ngành thực phẩm và đồ uống VN” tổ chức bởi Phòng Thương mại và Công nghiệp VN (VCCI) và Phòng Thương mại Mỹ tại VN (AmCham) ngày 28.3 đã trở thành diễn đàn để các doanh nghiệp (DN) ngành thực phẩm và đồ uống lên tiếng phản đối dự định áp thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) 10% lên nước ngọt có gas tại thị trường VN.

Đề xuất áp thuế 10% lên nước ngọt có gas của Bộ Tài chính với mục đích định hướng người tiêu dùng khi cho rằng, nước ngọt có gas là tác nhân gây nên những căn bệnh béo phì, mỡ máu, tiểu đường, bệnh gút và tăng nguy cơ ung thư...

Tuy nhiên, không đồng ý với quan điểm này, đại diện các DN đều cho rằng: “Nước ngọt có gas không còn không chứa các thành phần độc hại”. Sự khác biệt duy nhất giữa nước ngọt có gas và nước ngọt không có gas nằm ở thành phần “gas” (đó là hợp chất CO2). Nhưng hiện không có bất kỳ nghiên cứu nào chỉ ra rằng CO2 gây ra vấn đề về sức khoẻ.

Ông Sesto Vecchi - Luật sư điều hành Cty Russin & Vecchi (Mỹ) – khẳng định: “Hiện không một quốc gia nào trên thế giới chỉ đánh thuế TTĐB vào NGK có gas, hơn nữa nếu chỉ dựa vào thành phần carbonate hóa (CO2) để đánh thuế là không công bằng, vì chất này không có hại cho sức khoẻ. Thêm vào đó, hiện thị phần nước ngọt có gas tại VN có đến 88% nằm trong tay các nhà sản xuất có vốn đầu tư nước ngoài, sẽ ngay lập tức bị thu hẹp thị phần, ảnh hưởng đến công ăn việc làm của người lao động.

Song, điều đáng nói là ảnh hưởng từ mức thuế (10%), không phải là nhà sản xuất chịu, mà người tiêu dùng cuối cùng phải chịu. Cuối cùng, sắc thuế đang tạo ra sự phân biệt đối xử với các DN đầu tư nước ngoài tại VN, đi ngược lại với nguyên tắc đối xử quốc gia trong các cam kết WTO.

Còn theo ông Mason Cobb - Chủ tịch Ban Y tế và sức khỏe thuộc AmCham Vietnam - thì cho rằng đề xuất của Bộ Tài chính thiếu cơ sở khoa học, khiến nước uống có gas bị hiểu lầm oan uổng. Thuế đánh vào “nước ngọt có gas không đường” tức là đánh cả vào thức uống có gas dành cho người ăn kiêng, trong khi nước ngọt không gas không đường sẽ không bị đánh thuế. Điều này chưa có tiền lệ bởi sắc thuế đang đánh vào “gas” chứ không phải “đường” (trong khi đường mới là thủ phạm đáng lo của sức khỏe).

Không tăng thu mà còn thất thu

TS Phan Hữu Thắng - nguyên Cục trưởng Cục Đầu tư nước ngoài (MPI), chuyên gia tư vấn cấp cao Cty tư vấn kinh doanh hội nhập toàn cầu - lưu ý các nhà làm chính sách, cần cân nhắc đến 3 vấn đề khi xem xét áp thuế TTĐB. Đó là: Sản phẩm được xem xét áp thuế có phải hàng xa xỉ hay không; sản phẩm có gây tổn hại sức khỏe hay không; việc tăng thuế có làm tăng thu ngân sách hay không?

Ông nhấn mạnh, nước ngọt có gas không phải là sản phẩm xa xỉ, vì đang tiêu thụ cho đa dạng đối tượng, phần lớn là tầng lớp bình dân. Chính vì vậy, áp thuế TTĐB thì đối tượng chịu thiệt đầu tiên sẽ là đông đảo người tiêu dùng. Sản phẩm đã có những chứng minh khoa học không gây tổn hại đến sức khỏe. Trong khi đó, tăng thuế chắc ngân sách sẽ tăng.

TS Trần Kim Chung - Phó Viện trưởng Viện Nghiên cứu quản lý kinh tế trung ương (CIEM) - minh chứng, thuế chưa tăng, thì hiện nay đóng góp của ngành đồ uống vào GDP đã ở mức khá cao (khoảng 15%), nhưng nếu áp thuế 10% thì ngay lập tức lượng cầu của sản phẩm dự kiến sẽ giảm khoảng 28%.

Cầu giảm ắt sẽ giảm cung, song số liệu minh chứng được ông Trung đưa ra là từ kết quả nghiên cứu cho thấy lợi nhuận thâm hụt của ngành nước giải khát trong năm nay sẽ vào khoảng 800-1.000 tỉ đồng. Lợi

nhuận giảm đồng nghĩa với đóng góp của ngành này vào ngân sách phải giảm theo.

Giám đốc Viện Nghiên cứu quốc gia London - ông Christopher Snowden - cho rằng: Hiện 14 quốc gia từng cân nhắc và bỏ quyết định áp thuế TTĐB với nước ngọt có gas. Chẳng hạn Ailen, thuế TTĐB được gỡ bỏ vào năm 1992, kết quả đã kích thích tiêu dùng, tăng thu ngân sách 3,4 triệu bảng Ailen. Ai Cập cũng giảm thuế với nước ngọt có gas từ 29% xuống còn 19% vào năm 2005, giúp GDP tăng 27% vào năm đó. Tại Lào, thuế với nước ngọt có gas giảm từ 30% xuống 5% vào năm 2011. Còn Hàn Quốc cũng gỡ bỏ thuế TTĐB vào năm 2005.

Tin bài liên quan

- [Không gia hạn nộp quyết toán thuế](#)

- [Đà Nẵng: Một đại gia bất động sản bị tố chiếm đoạt 30 tỉ đồng](#)

- [Nhật Bản chưa cung cấp thông tin về cán bộ nhân hối lộ](#)

[Hướng dẫn khai và quyết toán thuế thu nhập cá nhân trực tuyến](#)

[Vụ việc tiếp viên Vietnam Airlines bị bắt giữ tại Nhật Bản là nghiêm trọng](#)

[Quyết toán thuế thu nhập cá nhân: Ủn ứ tại cơ quan thuế do kê khai chậm trễ](#)

[Đà Lạt: Buốt lòng rau trồng để... cho bò ăn](#)

[Môi trường kinh doanh của Việt Nam thua cả Lào và Campuchia](#)

- [TPHCM: 90 doanh nghiệp tham dự Ngày hội Du lịch 2014](#)

- [Nộp thuế không đúng hạn, có nguy cơ bị phạt tới 200 triệu đồng](#)

- [Cửa khẩu Tân Thanh tiếp tục ùn tắc, hàng nghìn quả dưa hấu bị thối rữa](#)

- [Thanh tra Chính phủ: Vinataba Thăng Long mắc nhiều sai phạm](#)

Chia sẻ

0

[In bài](#)

Doanh nghiệp nước ngọt có ga hoang mang vì thuế

Fanpage Thanh Niên

14/03/2014 03:10

Thích

Đề xuất đánh thuế tiêu thụ đặc biệt 10% đối với nước ngọt có ga không cồn vì dễ gây các căn bệnh béo phì, ung thư..., Bộ Tài chính đang khiến người tiêu dùng hoang mang và các doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực này khốn đốn.

Nước ngọt có ga đa dạng về chủng loại bày bán trong các siêu thị -

Ảnh: Khôi Bùi

Thiếu thuyết phục

Theo các chuyên gia, những lý do mà Bộ Tài chính đưa ra chưa thuyết phục. Ban soạn thảo chỉ dẫn một nghiên cứu được tiến hành bởi Trung tâm khoa học y tế (Đại học Texas) cho thấy "có một mối liên hệ giữa việc thường xuyên tiêu thụ nước ngọt có ga với kích thước vòng eo. Những người uống nhiều nước ngọt có ga sẽ có vòng eo lớn hơn những người khác ít uống hoặc không uống".

Trong khi có rất nhiều nghiên cứu khoa học của nhiều tổ chức có uy tín trên thế giới và ngay cả kết luận của Bộ Y tế VN đã chỉ ra những quan điểm không đồng thuận. Đơn cử, một nghiên cứu được công bố trên Tạp chí dinh dưỡng Anh (British Journal of Nutrition) cho thấy tăng mức độ ga trong thức uống làm tăng cảm giác no và giảm lượng calo hấp thu sau đó. Các nhà nghiên cứu còn phát hiện ra rằng: "So với nước giải khát có ít ga, việc tiêu thụ

[Tin tức](#)
3 [Binh Quan](#)
nước giải khát có lượng ga vừa và cao tạo ra cảm giác no hơn cho đến tận bữa trưa. Khi đó lượng thức ăn và nước uống đưa vào cơ thể ít hơn một cách đáng kể". Hay nói cách khác, những người sử dụng nước giải khát có ga trước bữa ăn cảm thấy no hơn và ăn ít hơn, do đó mức độ béo phì sẽ giảm.

[Fanpage Thanh Niên](#)
[Tôi Việt](#)
Những kết quả này sau đó đã được nhân rộng trong một nghiên cứu độc lập của Đại học Iowa (Mỹ) đã chứng minh rằng nhiều người cảm thấy no nhanh hơn và kết quả là tiêu thụ một lượng ga ít hơn khi uống nước giải khát có ga so với khi uống các nước giải khát không có ga.

Bỉ và Indonesia đã quyết định không áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt đối với nước giải khát không cồn, sau nhiều tháng nghiên cứu mức độ ảnh hưởng về kinh tế, xã hội và y tế của chính sách trên.

Gây hoang mang cho người tiêu dùng

Nhưng đáng nói là một kết luận khác trong tờ trình cho rằng các phụ gia như chất tạo màu, hương vị, chất bảo quản có thể gây ra các căn bệnh như mỡ máu, tiểu đường, bệnh gút và tăng nguy cơ ung thư. Hiện ngành y tế đã có những quy định về an toàn vệ sinh thực phẩm rất chặt chẽ đối với việc sử dụng các phụ gia này, không chỉ trong nước ngọt có ga, mà trong nhiều loại thực phẩm và đồ uống phổ biến khác. Đó là chưa kể, trong một thông báo được đăng tải gần đây trên website của mình, Cục An toàn vệ sinh thực phẩm đã khẳng định chất tạo màu caramel (4-methylimidazole) trong các sản phẩm đồ uống là hoàn toàn phù hợp với quy định an toàn thực phẩm của VN.

Còn theo nghiên cứu được công bố trên Tạp chí khoa học dinh dưỡng Mỹ (Journal of Food Science), nước giải khát có ga không gây thiệt hại cho đường tiêu hóa. Các nghiên cứu khác gần đây thậm chí còn khẳng định nước có ga thực sự có lợi cho sức khỏe tiêu hóa và tim mạch. Ngoài ra, nghiên cứu của Hiệp hội Khoa học dinh dưỡng Mỹ (American Society of Nutrition Sciences) đã chỉ ra rằng nước khoáng có ga có nồng độ natri (sodium) cao giúp cho việc giảm cholesterol và nguy cơ bị mắc các bệnh về tim mạch đối với phụ nữ .

Nước có ga đã được biết đến trong nhiều thế kỷ như là một loại đồ uống giúp điều trị các bệnh tiêu hóa, và một nghiên cứu được công bố trên Tạp chí tiêu hóa và gan của châu Âu (European Journal of Gastroenterology and Hepatology) xác nhận rằng nước có ga làm giảm chứng khó tiêu và triệu chứng táo bón. Trong những năm gần đây, nghiên cứu đoạt giải Nobel của tiến sĩ Barry Marshall đã chứng minh rằng vi khuẩn Helicobacter pylori (H.pylori), chứ không phải thực phẩm có tính a xít và cay là nguyên nhân gây ra viêm loét hệ thống tiêu hóa.

Không chỉ vội vàng đưa ra các kết luận thiếu cơ sở, những mối liên hệ giữa nước giải khát có ga và các vấn đề tiêu hóa mơ hồ đã lỗi thời cũng được Bộ Tài chính sử dụng làm căn cứ trong tờ trình gây hoang mang cho dư luận và khiến các doanh nghiệp sản xuất trong lĩnh vực này khốn đốn khi người tiêu dùng hoang mang.

Trong bối cảnh sức mua yếu, những đề xuất kiểu này sẽ khiến những giải pháp kích thích tiêu dùng, vực dậy sản xuất mà Chính phủ đang nỗ lực thực thi để đưa nền kinh tế thoát khỏi tình trạng trì trệ hiện nay không phát huy hiệu quả.

Hương Giang

Chia sẻ

[In bài](#)

0

Đề xuất đánh thuế TTĐB nước ngọt có ga không cồn: Người tiêu dùng gánh thiệt hại

Page Thanh Niên

Thích

14/04/2014 03:00

[Tôi Viết](#)

Đánh **thuế tiêu thu đặc biệt** nước ngọt có ga không cồn sẽ đẩy các doanh nghiệp trong nước vào khốn khó và tạo cơ hội cho hàng lậu chảy vào thị trường nội địa. Và gánh hậu quả cuối cùng của việc này chính là người tiêu dùng.

[Tin tức](#)

0

[Bình luận](#)

Fanpage Thanh Niên

[Tôi Viết](#)

Khi giá nước ngọt có ga không còn bị đẩy lên cao vì thuế TTĐB thì người tiêu dùng gánh chịu thiệt hại - Ảnh: Hương Giang

Làm khó hàng nội

Kéo sức mua, giải pháp được các cơ quan có thẩm quyền cho rằng hiệu quả nhất là doanh nghiệp (DN) phải giảm giá sản phẩm. Để tạo điều kiện cho việc này, Chính phủ cũng đưa hàng loạt các giải pháp giảm, giãn, miễn thuế, hạ lãi suất... cho DN. Vì vậy, đề xuất đánh thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) lên nước ngọt có ga đang đi ngược với chính sách điều hành chung của Chính phủ. Thậm chí, có thể bóp chết ngành công nghiệp còn non trẻ này của VN.

Từ góc độ nhà quản lý, TS Lê Đăng Doanh (Nguyên Viện trưởng Viện Nghiên cứu quản lý kinh tế trung ương) cho rằng sắc thuế

Hiện nay sẽ gây sự bất bình đẳng giữa các loại nước ngọt. Hiện nay cả nước có 140 DN sản xuất nước giải khát, năm 2013 cung cấp 4 tỉ lít nước ngọt. Nếu đánh thuế lên 925 triệu lít nước ngọt có ga sẽ là đi ngược lại với xu hướng chính sách thuế minh bạch, công bằng của thế giới.

Đặc biệt, trong số DN sản xuất nước giải khát có doanh thu lớn nhất hiện nay, có quá nửa là DN có vốn đầu tư nước ngoài với những nhãn hiệu nổi tiếng toàn cầu như Coca-Cola, Pepsi, 7-Up, Red Bull... Vì vậy, việc đánh thuế TTĐB đối với nước ngọt có ga, sẽ gián tiếp đẩy hàng loạt DN sản xuất nước giải khát nội địa rơi vào khó khăn.

Mở đường cho hàng lậu

Đáng lo ngại hơn, việc đánh thuế TTĐB lên nước ngọt có ga chắc chắn sẽ tạo cơ hội lớn cho các mặt hàng cùng chủng loại của nước khác "chảy lậu" vào nội địa. Bởi trong cùng một cộng đồng kinh tế, nếu có sự khác biệt về hệ thống thuế giữa các quốc gia thì cái khó của nước này sẽ là cơ hội của nước khác. Điều này đã xảy ra với Liên minh châu Âu (EU). Khi Đan Mạch, Hà Lan, Pháp áp dụng thuế TTĐB cho nước giải khát không cồn có ga, người dân đã sang các nước láng giềng để mua nước ngọt có ga với mức giá rẻ hơn do không bị đánh thuế. Việc này đã gây ảnh hưởng nặng nề đến doanh thu của Đan Mạch. Nước này cùng với Hà Lan cuối cùng đã bắt đầu lộ trình xóa bỏ thuế TTĐB cho nước giải khát có ga không cồn từ năm 2013. Trở lại câu chuyện của VN, hoàn toàn có thể xảy ra nguy cơ, khi giá nước ngọt có ga không cồn bị đẩy lên cao vì thuế TTĐB, sản phẩm cùng loại nhưng giá rẻ hơn từ bên kia biên giới sẽ tràn vào nội địa. Lúc này sẽ dẫn đến 2 nguy cơ cho người tiêu dùng. Đầu tiên là sử dụng hàng lậu không rõ nguồn gốc, chất lượng, có thể ảnh hưởng tiêu cực về sức khỏe. Nếu sử dụng hàng trong nước thì họ phải trả giá cao hơn. Nói chung gánh chịu thiệt hại cuối cùng vẫn là người tiêu dùng trong nước.

Về vấn đề này, theo phát biểu của ông Nguyễn Sỹ Cường, Ủy viên thường trực Ủy ban Pháp luật của Quốc hội, tại một cuộc hội thảo gần đây, ở đâu trên đất nước VN cũng có thể mua hàng lậu, hàng trốn thuế thì liệu rằng nước ngọt có ga không cồn ở các quốc gia láng giềng có mức thuế thấp sẽ không vượt biên chảy vào thị trường trong nước?

Chúng ta đều biết, thuế TTĐB luôn được sử dụng để "đánh" vào các mặt hàng xa xỉ phẩm, phục vụ nhu cầu của một nhóm người có thu nhập cao vượt mức trong xã hội. Trong khi đó, nước ngọt có ga không cồn chỉ là một mặt hàng phổ thông, được người dân sử dụng rộng rãi, đặc biệt là những người có thu nhập thấp. Vậy đánh thuế TTĐB cho sản phẩm này chính là đặt thêm gánh nặng lên vai những người có thu nhập thấp. Không có gì đảm bảo việc đánh thuế lên nước ngọt có ga không cồn sẽ hạn chế sử dụng để đạt mục tiêu "bảo vệ sức khỏe cộng đồng" như lập luận của Bộ Tài chính. Nhưng điều chắc chắn xảy ra là nhu cầu tiêu dùng sẽ chuyển sang các loại sản phẩm na ná, đồng dạng.

Hương Giang

- >> Kiến nghị tăng thuế tiêu thụ đặc biệt đối với rượu, bia, thuốc lá
- >> Lo ngại hàng lậu 'sống khỏe' khi tăng thuế tiêu thụ đặc biệt
- >> Tăng thuế tiêu thụ đặc biệt với bia hơi, giảm đối với xe con
- >> Kỳ họp thứ 4, Quốc hội khóa XII: Tranh luận chưa dứt về thuế tiêu thụ đặc biệt

Chia sẻ

0

[In bài](#)

Chính sách thuế đi 'ngược' thế giới

8+1

Fanpage Thanh Niên

19/03/2014 03:00

Thích

Không chỉ khiến ngành công nghiệp nước giải khát lao đao, đề xuất đánh **thuế tiêu thụ đặc biệt** nước ngọt có ga không cồn của Bộ Tài chính còn đi ngược với thực tiễn ở nhiều nước trên thế giới.

Nguồn: Hiệp hội Doanh nghiệp NGK Indonesia (ASRIM)

Nhiều nước bỏ...

Trên thế giới, một số nước cũng áp dụng việc đánh thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) đối với nước ngọt có ga không cồn. Tuy nhiên, sau một thời gian không dài, nhiều nước đã phải dỡ bỏ vì những tác động tiêu cực của nó. Đơn cử tại Pháp, sau gần hai năm áp dụng thuế TTĐB cho nước giải khát không cồn đã không đạt mục đích nâng cao sức khỏe cộng đồng. Bởi tuy mức tiêu thụ loại mặt hàng này giảm, nhưng người tiêu dùng lại chuyển sang sử dụng các mặt hàng thay thế khác với hàm lượng đường và các chất phụ gia tương đương hoặc thậm chí cao hơn. Kết quả là, ngành công nghiệp nước giải khát bị ảnh hưởng nặng nề. Đáng nói hơn là nền kinh tế cũng chịu nhiều tác động tiêu cực bởi sự phân bổ mức tăng giá không đồng đều giữa các mặt hàng chịu thuế và không chịu thuế.

Ở Đan Mạch, mức thuế TTĐB trên nước giải khát đã giảm xuống còn một nửa từ tháng 7 năm 2013 và được miễn hoàn toàn kể từ đầu năm 2014. Động thái này diễn ra trong hoàn cảnh nước này đã thất bại trong việc áp thuế TTĐB cho chất béo, vốn được các chuyên gia và quan sát viên lấy làm ví dụ điển hình cho tác động tiêu cực của

[Tin tức](#)
11 [Bình luận](#)

việc áp dụng một loại thuế mang tính phân biệt. Chính phủ Đan Mạch kết luận, phần thâm hụt ngân sách sau khi dỡ bỏ thuế TTĐB cho nước giải khát có ga sẽ được bù đắp bởi phần doanh thu vốn bị mất đi hàng năm từ việc người dân mua các mặt hàng này từ các nước láng giềng. Trong một báo cáo gần đây, ông Niels Hald, Tổng thư ký Hiệp hội Nước giải khát Đan Mạch đánh giá: “Động thái này cho thấy chính phủ Đan Mạch đã nhận thức được bản chất thụ lùi của loại thuế này, tác động tiêu cực của nó tới cơ hội việc làm tại các địa phương gần biên giới, và hậu quả môi trường bất lợi của thương mại xuyên biên giới”.

[Fanpage Thanh Niên](#)
[Tôi Việt](#)

trước đó, Hà Lan đã quyết định xóa bỏ thuế TTĐB với nước ngọt có ga từ năm 2012, sau một thập niên loại thuế này là chủ đề gây tranh cãi. Cộng hòa Ireland cũng gỡ bỏ thuế TTĐB cho nước giải khát có ga từ năm 1992, sau hàng chục năm áp dụng. Nghiên cứu năm 2003 của Bahl, Bird và Walker trên Tạp chí Tài chính Công (Public Finance Review) chỉ ra rằng việc khoản thu thuế TTĐB 16 triệu bảng Ai len bị mất đi hàng năm được bù đắp đáng kể với khoản thu bổ sung từ thuế giá trị gia tăng, thuế thu nhập doanh nghiệp, khoản tiết kiệm chi phí quản lý thuế, cùng với những lợi ích không thể đo đếm của mức tăng tỷ lệ việc làm, mức tăng sản lượng của nền kinh tế.

Bắt con tép, mất con tôm

Theo một chuyên gia trong lĩnh vực này, tại khu vực Đông Nam Á, VN là nước có mức tiêu thụ nước ngọt có ga ít thứ hai khu vực. VN đứng sát hai nước láng giềng của ASEAN đang áp dụng thuế TTĐB cho nước giải khát không cồn, trong đó có nước ngọt có ga là Lào và Campuchia. Trong bối cảnh ASEAN trên lộ trình xích lại gần nhau hơn với sự hình thành của Cộng đồng Kinh tế ASEAN (AEC) vào năm 2015, VN sẽ được hưởng lợi từ thương mại biên giới với mức chênh lệch giá các loại nước giải khát không cồn. Đây là cơ hội cho ngành sản xuất nước ngọt có ga trong nước theo tiến trình hội nhập. “Trong trường hợp nước ngọt có ga không phải chịu thuế TTĐB, đóng góp của loại mặt hàng này vào doanh thu quốc dân vẫn sẽ được duy trì ở mức không nhỏ” - chuyên gia này nhận định.

Ngược lại, nếu chúng ta áp dụng thuế TTĐB, giá các loại nước ngọt này sẽ tăng lên đáng kể. Trong bối cảnh hiện nay, nhiều người tiêu dùng chắc chắn sẽ thay đổi nhu cầu, quay sang sử dụng sản phẩm thay thế tương đương khác như ở một số quốc gia nói trên. Như vậy, mục đích của việc áp thuế TTĐB không đạt mà còn khiến ngành công nghiệp sản xuất nước có ga lao đao, tác động tiêu cực lên nền kinh tế, nhất là trong giai đoạn khó khăn hiện nay.

Hương Giang

- >> [Thêm 4.000 tỉ đồng vào thị trường nước giải khát Việt Nam](#)
- >> [Mối nguy từ nước giải khát có đường](#)
- >> [Khó thể quản lý giá bán lẻ bia - nước giải khát](#)
- >> [Thị trường Nước giải khát mùa hè](#)

Đề xuất đánh thuế TTĐB nước ngọt có ga không cồn:

Người tiêu dùng gánh thiệt hại

HƯƠNG GIANG

Đánh thuế tiêu thụ đặc biệt nước ngọt có ga không cồn sẽ đẩy các doanh nghiệp trong nước vào khốn khó và tạo cơ hội cho hàng lậu chảy vào thị trường nội địa. Và gánh hậu quả cuối cùng của việc này chính là người tiêu dùng.

Làm khó hàng nội

Kéo sức mua, giải pháp được các cơ quan có thẩm quyền cho rằng hiệu quả nhất là doanh nghiệp (DN) phải giảm giá sản phẩm. Để tạo điều kiện cho việc này, Chính phủ cũng đưa hàng loạt các giải pháp giảm, giãn, miễn thuế, hạ lãi suất... cho DN. Vì vậy, đề xuất đánh thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) lên nước ngọt có ga đang đi ngược với chính sách điều hành chung của Chính phủ. Thậm chí, có thể bóp chết ngành công nghiệp còn non trẻ này của VN.

Từ góc độ nhà quản lý, TS Lê Đăng Doanh (Nguyên Viện trưởng Viện Nghiên cứu quản lý kinh tế trung ương) cho rằng sắc thuế này sẽ gây sự bất bình đẳng giữa các loại nước ngọt. Hiện nay cả nước có 140 DN sản xuất nước giải khát, năm 2013 cung cấp 4 tỉ lít nước ngọt. Nếu đánh thuế lên 925 triệu lít nước ngọt có ga sẽ là đi ngược lại với xu hướng chính sách thuế minh bạch, công bằng của thế giới.

Đặc biệt, trong số DN sản xuất nước giải khát có doanh thu lớn nhất hiện nay, có quá nửa là DN có vốn đầu tư nước ngoài với những nhãn hiệu nổi tiếng toàn cầu như Coca-Cola, Pepsi, 7-Up, Red Bull... Vì vậy, việc đánh thuế TTĐB đối với nước ngọt có

Khi giá nước ngọt có ga không cồn bị đẩy lên cao vì thuế TTĐB thì người tiêu dùng gánh chịu thiệt hại

ANH HƯƠNG GIANG

ga, sẽ gián tiếp đẩy hàng loạt DN sản xuất nước giải khát nội địa rơi vào khó khăn.

Mở đường cho hàng lậu

Đáng lo ngại hơn, việc đánh thuế TTĐB lên nước ngọt có ga chắc chắn sẽ tạo cơ hội lớn cho các mặt hàng cùng chủng loại của nước khác "chảy lậu" vào nội địa. Bởi trong cùng một cộng đồng kinh tế, nếu có sự khác biệt về hệ thống thuế giữa các quốc gia thì cái khó của nước này sẽ là cơ hội của nước khác. Điều này đã xảy ra với Liên minh châu Âu (EU). Khi Đan Mạch, Hà Lan, Pháp áp dụng thuế TTĐB cho nước giải khát không cồn có ga, người dân đã sang các nước láng giềng để mua nước ngọt có ga với mức giá

rẻ hơn do không bị đánh thuế. Việc này đã gây ảnh hưởng nặng nề đến doanh thu của Đan Mạch. Nước này cùng với Hà Lan cuối cùng đã bắt đầu lộ trình xóa bỏ thuế TTĐB cho nước giải khát có ga không cồn từ năm 2013. Trở lại câu chuyện của VN, hoàn toàn có thể xảy ra nguy cơ, khi giá nước ngọt có ga không cồn bị đẩy lên cao vì thuế TTĐB, sản phẩm cùng loại nhưng giá rẻ hơn từ bên kia biên giới sẽ tràn vào nội địa. Lúc này sẽ dẫn đến 2 nguy cơ cho người tiêu dùng. Đầu tiên là sử dụng hàng lậu không rõ nguồn gốc, chất lượng, có thể ảnh hưởng tiêu cực về sức khỏe. Nếu sử dụng hàng trong nước thì họ phải trả giá cao hơn. Nói chung gánh chịu thiệt hại cuối cùng vẫn

Trong tờ trình xin ý kiến để đánh thuế, Bộ Tài chính lập luận hiện nay theo báo cáo của Tổng cục Thuế tổng sản lượng tiêu thụ nước ngọt có ga không cồn cả nước năm 2013 khoảng 925 triệu lít. Với giá bán bình quân gần 12.000 đồng/lít, cùng thuế suất 10% dự kiến số thu ngân sách tăng 1.500 tỉ đồng vào năm 2016 và 1.900 tỉ đồng vào 2018. Bộ khẳng định DN sẽ không bị ảnh hưởng, nhưng không đưa ra lý do vì sao.

là người tiêu dùng trong nước.

Về vấn đề này, theo phát biểu của ông Nguyễn Sỹ Cương, Ủy viên thường trực Ủy ban Pháp luật của Quốc hội, tại một cuộc hội thảo gần đây, ở đâu trên đất nước VN cũng có thể mua hàng lậu, hàng trốn thuế thì liệu rằng nước ngọt có ga không cồn ở các quốc gia láng giềng có mức thuế thấp sẽ không vượt biên chảy vào thị trường trong nước?

Chúng ta đều biết, thuế TTĐB luôn được sử dụng để "đánh" vào các mặt hàng xa xỉ phẩm, phục vụ nhu cầu của một nhóm người có thu nhập cao vượt mức trong xã hội. Trong khi đó, nước ngọt có ga không cồn chỉ là một mặt hàng phổ thông, được người dân sử dụng rộng rãi, đặc biệt là những người có thu nhập thấp. Vậy đánh thuế TTĐB cho sản phẩm này chính là đặt thêm gánh nặng lên vai những người có thu nhập thấp. Không có gì đảm bảo việc đánh thuế lên nước ngọt có ga không cồn sẽ hạn chế sử dụng để đạt mục tiêu "bảo vệ sức khỏe cộng đồng" như lập luận của Bộ Tài chính. Nhưng điều chắc chắn xảy ra là nhu cầu tiêu dùng sẽ chuyển sang các loại sản phẩm na ná, đóng dạng.

H.G

Thuế tiêu thụ đặc biệt với nước ngọt có ga: Được con tép, mất con tôm?

31/03/2014

(Thời báo Kinh Doanh) - Đề xuất thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) 10% đối với nước ngọt có ga không còn mà Bộ Tài chính đưa ra lấy ý kiến sửa đổi đang bị không chỉ các doanh nghiệp (DN) trong ngành đồ uống lên tiếng phản đối, mà các chuyên gia, tổ chức kinh tế cũng không đồng tình...

Theo tính toán, nếu nước ngọt có ga không còn bị áp thuế TTĐB thì sẽ thu được 3,15 triệu USD, nhưng sẽ làm ảnh hưởng khoảng 45 triệu USD/năm (công nghiệp giảm 55 triệu USD, tăng trưởng kinh tế giảm 11,2 triệu USD, GDP giảm 17 triệu USD).

Đây là những số liệu mới được đưa ra từ một nghiên cứu định lượng giả định của Ts. Trần Kim Chung - Phó viện trưởng Viện Nghiên cứu quản lý kinh tế Trung ương. Dù là giả định nhưng cũng đủ để khiến giật mình trước sự sụt giảm tốc độ tăng trưởng của ngành nước ngọt có ga không còn nói riêng và toàn ngành kinh tế Việt Nam nói chung khi bị áp thuế.

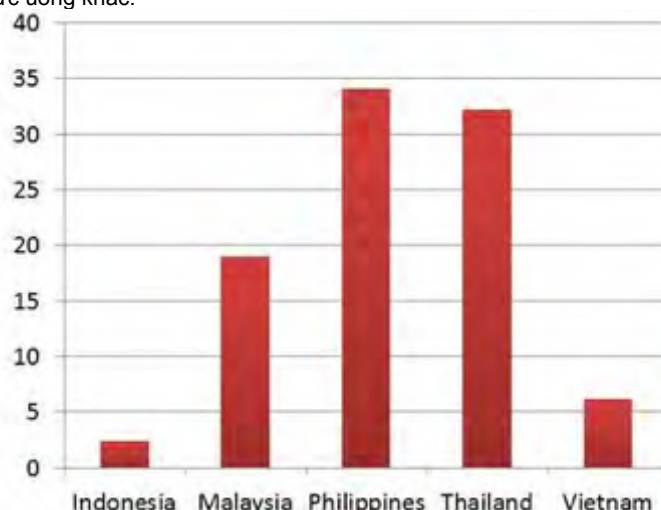
Hệ lụy áp thuế

Theo Ts. Trần Kim Chung, đây mới chỉ là nghiên cứu giả định nhưng mục tiêu tăng thu ngân sách cũng cần phải cân nhắc, bởi nguyên tắc trong kinh tế học chỉ ra rằng, khi đưa thuế vào một loại hàng hóa nào đấy, giai đoạn ban đầu, nguồn thu nhà nước sẽ tăng, nhưng đến một tỷ lệ nhất định thì bắt đầu giảm.

Đặc biệt, nền kinh tế Việt Nam đã và đang trải qua những giai đoạn khó khăn, vừa qua, Chính phủ đã và đang có một số giải pháp hỗ trợ DN bằng cách giảm thuế cho một số ngành nghề để DN có thể trụ được. Vậy khi Chính phủ áp dụng thuế TTĐB 10% với nước ngọt có ga không còn thì mức tiêu dùng giảm, các DN sẽ giảm sản xuất..., tỷ lệ thất nghiệp lại tăng lên.

Bên cạnh các DN sản xuất nước có ga bị ảnh hưởng, thuế cũng sẽ trực tiếp tác động tiêu cực đến việc làm của các nhà cung cấp cho DN, như: người trồng mía, công ty bao bì, các nhà cung cấp khác trong chuỗi cung ứng, cũng như các đơn vị kinh doanh bán lẻ...

Còn về lo ngại nước ngọt có ga không còn ảnh hưởng xấu đến sức khỏe thì Ts. Mason Cobb - Chủ tịch Ban y tế và sức khỏe, Phòng Thương mại Mỹ (AmCham) tại Việt Nam, chứng minh: độ PH bình thường (đơn vị đo lường độ axit: PH càng thấp thì axit càng cao) là 1.8, trong khi đồ uống có ga thông thường trên thị trường có độ PH là 2.2, thấp hơn độ axit của dạ dày. Do đó, đồ uống có ga không gây tổn thương lâu dài cho đường tiêu hóa, kể cả dạ dày không gây loét. Hơn nữa, để giảm chứng khó tiêu ợ nóng - triệu chứng của dạ dày và giảm chứng táo bón thì khuyến khích sử dụng nước có ga, nếu không phải là các thức uống khác.

Mức tiêu thụ nước ngọt có ga bình quân đầu người năm 2011 (Đơn vị: lít)

"Trên thế giới đã có nhiều quốc gia từng cân nhắc và bãi bỏ quyết định áp thuế đối với nước ngọt có ga không còn, như: Indonesia, Philippines, Đức..., nhưng họ đều không lựa chọn ga CO2 làm tiêu chí phân loại đánh giá thuế. Bởi ga trong nước ngọt không phải là tác nhân gây hại cho sức khỏe. Vậy nên, đề xuất thuế TTĐB của Việt Nam là một trường hợp cá biệt", ông Sesto Vecchi - Luật sư điều hành Công ty Russin & Vecchi, nhận định. Đã là cá biệt, liệu có đạt được hiệu ứng cũng như mục tiêu theo kế hoạch?

Bình đẳng cạnh tranh

Thực tế, trong cơ cấu sản phẩm theo thành phần kinh tế, có đến 88% DN sản xuất nước ngọt có ga không còn là DN có vốn đầu tư nước ngoài như Coca-Cola, PepsiCo..., nên có những ý kiến cho rằng Việt Nam đang bảo vệ một ngành công nghiệp trong nước khi nhắm vào chi phí của các nhà sản xuất nước ngoài (DN nội chủ yếu tập trung ở phân khúc nước ngọt không ga).

Theo AmCham Việt Nam, thuế sẽ làm xói mòn niềm tin của nhà đầu tư. Mọi người sẽ thấy rằng đây rõ ràng là tạo lợi thế cho các DN sản xuất trong nước. WTO chắc chắn sẽ không thừa nhận và sẽ có cái nhìn tiêu cực về Việt Nam. Thuế TTĐB sẽ tương phản với thông điệp mà Việt Nam đang gửi đến toàn thế giới là "Việt Nam đang mở cửa cho các nhà đầu tư".

Tiếp đó, "Thực tế ảnh hưởng cuối cùng của thuế này lại rơi vào người tiêu dùng phải chịu, bởi nó được chuyển từ DN sang người tiêu dùng. Hơn nữa, sắc thuế mang tính phân biệt, phần lớn DN FDI phản đối và không đồng thuận, vì đi

ngược lại nguyên tắc hợp tác", Luật sư Sesto Vecchi nói. Do phải hứng chịu hậu quả cuối cùng của việc áp thuế, nên một là người tiêu dùng sẽ chuyển thói quen tiêu dùng, có nghĩa là chuyển sang dùng nước ngọt không ga, hoặc thậm chí sẽ không dùng gì cả.

Bài học của Đan Mạch sau 15 tháng áp dụng thuế chất béo cũng như thuế TTĐB phải hủy bỏ vẫn còn đó, với những hậu quả, như: tất cả những nhà bán lẻ đều sử dụng thuế chất béo để tăng giá bán sản phẩm cao hơn mức thu thuế, ngành thực phẩm đã mất đi 1.300 lao động.

Nguyên nhân được ông Christopher J.Snowdon - Giám đốc Viện Nghiên cứu kinh tế London, chỉ ra rằng do tác động của thuế này khiến người dân tìm mua các thương hiệu rẻ tiền hơn, gia tăng việc mua hàng xuyên biên giới ở các nước láng giềng (một nửa dân số Đan Mạch đi mua sắm ở Đức). Điều này đã gây thiệt hại cho các DN ở Đan Mạch, làm tăng lạm phát và chi phí sinh hoạt. Câu hỏi đặt ra là, liệu Việt Nam nếu áp thuế TTĐB có dẫm lên vết xe đổ của Đan Mạch cũng như một số nước trên thế giới, để rồi lại phải bãi bỏ thuế này không?

Lê Thúy

Thích Chia sẻ Hãy là người đầu tiên trong số bạn bè của bạn thích nội dung này.

Viết bình luận

Bình luận sử dụng...

Plugin xã hội của Facebook

In Chia sẻ Email cho bạn bè

Tin liên quan

- Vốn cho doanh nghiệp nhỏ và vừa: Gỡ nút thắt thủ tục và tài sản thế chấp (09:22:00 28/03/2014)
- Vinaconex trả nợ nghìn tỷ thế nào? (09:20:00 28/03/2014)
- Xuất khẩu tôm lại gặp khó (10:42:00 27/03/2014)
- Tâm lý kém lạc quan của các DN FDI vẫn tồn tại (10:31:00 26/03/2014)
- Ngân hàng "dè sẻn" cổ tức (10:29:00 26/03/2014)
- Thuốc lá Thăng Long sử dụng "đất vàng" thế nào? (10:18:00 25/03/2014)
- Dự án cụm khí điện 20 tỷ USD của Exxon Mobil: Đàm phán phải có lợi cho Việt Nam (09:20:00 25/03/2014)
- Hà Nội cải thiện năng lực cạnh tranh cấp tỉnh: Không tin tưởng, khó gỡ vòng luẩn quẩn (10:19:00 24/03/2014)
- "Nóng lạnh" thị trường cá tra (09:21:00 24/03/2014)
- Công bố chỉ số PCI 2013: Đà Nẵng trở lại ngôi đầu (10:14:00 21/03/2014)

Không thể áp đặt bằng ý chí chủ quan!

03/06/2014 10:57:24 SA

Luật gia Vũ Xuân Tiền

(TBKTSG) - Việc ban hành văn bản quy phạm pháp luật nói chung, Luật Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế tiêu thụ đặc biệt nói riêng, không thể áp đặt theo ý chí chủ quan hoặc vì lý do tận thu cho ngân sách, mà rất cần sự khách quan, minh bạch. Chỉ khi đó, luật mới thực sự đi vào cuộc sống.

Nếu áp 10% thuế tiêu thụ đặc biệt đối với nước ngọt có gas không cồn thì mặt hàng này sẽ đồng hành cùng các sản phẩm, dịch vụ xa xỉ đang là đối tượng điều chỉnh của thuế tiêu thụ đặc biệt hiện nay. Ảnh TL/TBKTSG

Liên quan đến dự thảo Luật Sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB), nhiều cuộc "bút chiến" và "khẩu chiến" đã nổ ra, phần lớn là xoay quanh nội dung bổ sung "nước ngọt có ga, không cồn" vào đối tượng chịu thuế TTĐB với thuế suất 10% từ ngày 1-7-2015.

Mới đây nhất, ngày 19-5-2014, tại Vĩnh Phúc, Vụ Pháp luật Văn phòng Chính phủ, Bộ Tài chính, Bộ Công Thương và Phòng

Thương mại và Công nghiệp Việt Nam đã tổ chức hội thảo lấy ý kiến đóng góp cho dự thảo luật nói trên và cũng như các cuộc góp ý khác trước đó, lại thêm một cuộc "khẩu chiến" đã diễn ra mà không mang lại kết quả.

Đối với một loại hàng hóa, dịch vụ nào đó, nếu bị đưa vào diện "tiêu thụ đặc biệt" và chịu thuế TTĐB, thì giá bán sẽ tăng lên, ảnh hưởng tới khả năng tiêu thụ trên thị trường. Do đó, người sản xuất, nhập khẩu hàng hóa, cung ứng dịch vụ đều ra sức chứng minh rằng hàng hóa, dịch vụ mà họ bán không thuộc diện "tiêu thụ đặc biệt".

Ngược lại, cơ quan quản lý nhà nước khi muốn đánh thuế TTĐB một loại hàng hóa, dịch vụ nào đó thường tìm cách để chứng minh chúng thuộc diện "tiêu thụ đặc biệt". Thông thường, cuộc tranh cãi sẽ không có hồi kết, không có trọng tài nhưng phần thắng luôn luôn thuộc về cơ quan quản lý nhà nước.

Nguyên nhân của mọi nguyên nhân là ở Luật Thuế TTĐB chưa quy định rõ ràng, đầy đủ. Câu hỏi được đặt ra là: thế nào là "tiêu thụ đặc biệt"? Những tiêu chí nào được sử dụng để phân loại hàng hóa, dịch vụ này thuộc diện "tiêu thụ đặc biệt" và ngược lại?

Tiếc thay, Luật Thuế TTĐB đã không đề cập đến vấn đề này, mặc dù từ năm 2008, nhiều chuyên gia, luật gia, luật sư, doanh nghiệp và các nhà quản lý đã đề nghị quy định rõ những vấn đề nêu trên trong luật. Đây là cái "nút" quan trọng nhất của Luật Thuế TTĐB và chưa được tháo gỡ.

Chính vì vậy, giải thích của cơ quan quản lý nhà nước (là Bộ Tài chính) về việc phải đưa hàng hóa,

Cơ quan quản lý nhà nước khi muốn đánh thuế tiêu thụ đặc biệt một loại hàng hóa, dịch vụ nào đó thường tìm cách để chứng minh chúng thuộc diện "tiêu thụ đặc biệt".

dịch vụ nào đó vào diện "tiêu thụ đặc biệt" và chịu thuế TTĐB thường thiếu thống nhất, thiếu cơ sở khoa học, chủ yếu mang tính áp đặt.

Chẳng hạn, với rượu, bia, kinh doanh vũ trường, karaoke, vàng mã thì được cho rằng đó là những mặt hàng có ảnh hưởng tới sức khỏe và không khuyến khích tiêu dùng. Với ô tô, du thuyền, máy bay, điều hòa nhiệt độ dưới 90.000 BTU thì được giải thích đó là những mặt hàng xa xỉ, phục vụ cho

nhu cầu của những người có thu nhập cao, cần phải điều tiết thu nhập. Với xăng, mặc dù là mặt hàng thiết yếu đối với sản xuất và đời sống thì được giải thích rằng, đó là mặt hàng cần khuyến khích tiết kiệm trong tiêu dùng...

Nhiều ý kiến không đồng tình với lý giải của cơ quan quản lý nhà nước và đặt ra những câu hỏi không thể không trả lời. Chẳng hạn, bia hơi - một đồ uống phổ thông hiện nay của người lao động - sao có thể coi là hàng xa xỉ? Vào năm 1998, máy điều hòa nhiệt độ được đưa vào diện hàng cao cấp là hợp lý nhưng đến nay đời sống người dân đã được nâng lên khá nhiều tại sao vẫn coi mặt hàng này là "hàng cao cấp"? Với xăng dầu, nếu cho rằng phải đánh thuế TTĐB để "tiết kiệm tiêu dùng" thì tại sao không đánh thuế TTĐB đối với điện - một mặt hàng luôn luôn đòi hỏi phải tiết kiệm?

Quan trọng hơn là, nếu những lập luận "nửa vời" như với nước ngọt có ga, không còn đã nêu ở trên, sẽ có "một ngày đẹp trời" nào đó, một quan chức của Bộ Tài chính cho rằng, một hàng hóa, dịch vụ nào đó, chẳng hạn là du lịch quốc tế, là sản phẩm cao cấp, chỉ dành cho những người nhiều tiền, cần điều tiết thu nhập do đó phải đưa nó vào đối tượng chịu thuế TTĐB và ra sức thuyết phục để Quốc hội thông qua thì thật là nguy hiểm!

[In](#)[Đóng](#)

TĂNG THUẾ VỚI NƯỚC NGỌT CÓ GAS: Thiệt nhiều hơn lợi

"Tăng thêm thuế đóng nghĩa với việc DN phải thu hẹp sản xuất và người tiêu dùng chịu thiệt", ông Nguyễn Đăng Hiến (ảnh trên), Tổng giám đốc Công ty TNHH Tân Quang Minh (Bidrico) trao đổi với phóng viên TBNN về dự kiến áp thuế tiêu thụ đặc biệt (TTDB) 10% đối với mặt hàng nước ngọt có gas không cồn (NCCGKC).

Tuy nhiên, bởi cảnh nguồn thu khó khăn thì tăng thuế là một giải pháp, thưa ông?

Trong bối cảnh khó khăn vừa qua, nhiều DN đã phải thu hẹp, ngưng sản xuất do sức cầu sụt giảm. Việc tăng thuế trong bối cảnh ngân sách thâm hụt là điều khó tránh khỏi, nhưng tăng thế nào, tăng bao nhiêu và đối với những mặt hàng nào phải tính toán cẩn trọng và cân đối sao cho phù hợp với điều kiện, hoàn cảnh thực tế.

Hiện nay, phần lớn các nước trên thế giới đều đang áp dụng thuế TTDB cho tất cả các loại đồ uống nói chung chứ không phân biệt có gas hay không gas. Song tại Việt Nam, với dự thảo Luật Thuế TTDB mới (nếu được thông qua sẽ có hiệu lực vào đầu tháng 7/2015), chỉ riêng NCCGKC phải chịu thuế suất 10%. Điều này vô tình sẽ tạo nên sự cạnh tranh thiếu lành mạnh giữa các DN, ngành hàng. Hay nói cách khác sẽ là thiếu công bằng khi sản xuất kinh doanh cùng loại sản phẩm nước ngọt, trong khi loại có gas thì chịu thuế 10% còn không có gas thì không chịu thuế.

Ông có thể dự báo gì về thay đổi chính sách thuế tác động đến các DN?

Chắc chắn, việc áp thuế TTDB 10% sẽ có ảnh hưởng không nhỏ đến các DN sản xuất, kinh doanh sản phẩm NCCGKC, do tăng thuế đồng nghĩa với việc thêm chi phí, tăng giá thành, thu hẹp lợi nhuận. Trong khi, sức cầu đang sụt giảm nên việc giảm doanh số là điều khó tránh khỏi. Ngoài ra, không riêng gì các nhà sản xuất sản phẩm trực tiếp chịu thua thiệt mà một chuỗi các nhà cung ứng nguyên vật liệu, phân

phối... cũng sẽ bị tác động theo.

Cuối cùng, người tiêu dùng vẫn chịu thiệt do áp lực tăng chi phí do thuế sẽ được đẩy vào giá thành và làm tăng áp lực hoặc DN điều chỉnh giá bán. Ngoài ra, một thị phần không nhỏ sản phẩm NCCGKC đang nằm trong tay các DN nước ngoài, điều này vô tình có thể tạo ra việc đối xử bất bình đẳng. Trong khi, Việt Nam đang có nhiều nỗ lực hội nhập và hướng đến sự phù hợp với các thông lệ quốc tế trong nhiều chủ trương, chính sách...

Những người ủng hộ cho rằng, việc tăng thuế nhằm điều chỉnh hành vi của người tiêu dùng đối với một số mặt hàng không có lợi cho sức khỏe, góp phần lãng ngân sách, thưa ông?

Quyển điểm này là hoàn toàn vô căn cứ. Nhiều nghiên cứu khoa học đã chỉ ra, nước ngọt có gas (CO2) không gây hại cho sức khỏe của con người mà chỉ làm tăng thêm vị giác, kích thích tiêu hóa. Còn nếu nói do nước ngọt có đường dễ gây béo phì, nhất là đối với giới trẻ, thì đâu chỉ một mình nước ngọt có gas chứa đường mà phải kể nhiều sản phẩm khác như nước ngọt không gas, một số loại nước giải khát khác, các loại nước hoa quả, trà, cà phê, bánh kẹo... đều có đường, thậm chí là nhiều hơn trong NCCGKC. Nên nếu lấy tiêu chí bảo vệ sức khỏe người tiêu dùng để áp thuế là hoàn toàn không chính xác.

Mặt khác, sản phẩm NCCGKC không phải là xa xỉ phẩm như xe du lịch, rượu mạnh, bia, mỹ phẩm, thuốc lá... dành cho người có thu nhập cao. Đối tượng tiêu dùng với loại sản phẩm này là quảng đại quần chúng, từ thành thị tới nông thôn và có thể nói rằng phần lớn là người có thu nhập thấp. Vậy, phải chăng việc chọn đối tượng áp thuế TTDB cần cân nhắc lại?

Đặc biệt, đối với vấn đề ngân sách lại càng cần phải xem xét kỹ lưỡng, bởi thời gian qua, chính sách nhất quán của Nhà nước là giảm, giảm thuế nhằm "khoan sức", duy trì sự tồn tại, phát triển cho DN qua giai đoạn khó khăn. Theo kết quả một nghiên cứu mới đây, nếu áp dụng thuế TTDB 10% trên NCCGKC có thể làm nguồn thu ngân sách giảm 186,4 tỷ đồng do doanh số và mức lợi nhuận hàng năm của DN bị sụt giảm, kéo theo thuế thu nhập DN, thuế VAT giảm theo.

Xin cảm ơn ông!

THANH TUYẾT THỤY (08)

Nước có ga tăng giá, tiệc cưới chuyên hương rượu bia?

Nước ngọt, thức uống phổ biến trong các dịp lễ lạt, cưới xin, tiệc tùng có thể trở thành ‘của hiếm’ khi mà mặt hàng này tăng giá sau khi bị áp thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB). Đến lúc ấy, rượu bia có thể thừa dịp ‘lên ngôi’.

Trong Hội nghị góp ý Dự án Luật Sửa đổi, Bổ sung một số điều của Luật Thuế TTĐB, ông Đặng Quyết Thắng - Hội tiêu chuẩn và bảo vệ người tiêu dùng lo ngại, khi nước ngọt có ga không còn bị đưa vào danh mục chịu thuế TTĐB, người tiêu dùng có thể thay đổi từ thức uống phổ thông này sang thức uống truyền thống của người Việt trong các dịp vui là rượu bia.

TS. Đặng Quyết Thắng - Hội tiêu chuẩn và bảo vệ người tiêu dùng Việt Nam

Ông Thắng nói: Ở những đám cưới, tiệc tùng ở nông thôn người ta đang chuyển sang dùng nước ngọt thay thế rượu bia. Nếu nước ngọt đắt lên, người ta sẽ chuyển sang uống cái gì? Khi người ta uống rượu, bia, có hại hơn rất nhiều.

Tăng giá, 74% người dùng đổi đồ uống

Ông Nguyễn Đăng Hiến, Tổng giám đốc công ty TNHH Tân Quang Minh cho biết, mặt hàng nước giải khát rất nhạy với giá cả thị trường. “Nhiều doanh nghiệp sau khi tăng giá 4% có thể giảm tiêu thụ 10-12% và việc mất thị phần tiêu thụ rất khó phục hồi lại”, ông nói.

Tính toán của CIEM cho thấy, với mặt hàng nước ngọt có ga, mức tiêu thụ có giảm mạnh với sự thay đổi của giá. Giá chỉ cần tăng 1%, lượng cầu sẽ giảm 2,8%. Nếu áp mức thuế 10%, lượng cầu sẽ giảm 28%.

74% số người được Epinion khảo sát trong tháng 4/2014 đã trả lời rằng: chắc chắn họ sẽ chuyển sang một thứ đồ uống khác khi nước ngọt có ga tăng giá.

Chị Quyên (Hưng Yên) cho biết, nếu cứ tăng giá bán mặt hàng nước ngọt có ga không còn thì chắc chắn chị sẽ không dám mua để tiêu dùng nữa. Bởi lẽ, thu nhập của nhà nông bao năm nay vẫn thế nhưng giá tiêu dùng các mặt hàng lại cứ tăng vùn vụt. Mấy năm nay cứ xăng lên thì giá một mớ rau muống ở chợ cũng tăng. Một nhãn sữa tăng giá thì kéo theo hàng loạt các nhãn khác cũng đội giá. Bây giờ nếu nước ngọt có ga tăng giá, chắc gì các loại nước khác không mượn cơ mà tăng giá theo?”, chị nói.

Ông Hiến cũng chỉ ra: Khi sức tiêu thụ mặt hàng nước ngọt có ga sụt giảm sẽ kéo theo hàng loạt hệ lụy như: Doanh nghiệp cắt giảm sản xuất, việc làm; công nhân mất việc; nhà nước sẽ bị giảm bớt nguồn thu thuế giá trị gia tăng (VAT) và thuế thu nhập doanh nghiệp.

Còn bà Trần Lê Hồng Vân, Giám đốc chuỗi cung ứng công ty CP TM&DV Công Vàng thì chia sẻ nỗi lo việc áp thuế sẽ ảnh hưởng tới thu nhập, việc làm của toàn bộ chuỗi cung ứng từ các đại lý đến nhà bán lẻ và các ngành công nghiệp hay thương mại phụ trợ.

Đồ uống nào sẽ lên ngôi?

Bà Vân cho rằng, khi giá nước ngọt có ga không còn tăng, nhiều người tiêu dùng sẽ chuyển sang mua các sản phẩm nhập lậu để tránh chi phí, nguy cơ thất thu thuế cao hơn.

Một chuyên gia kinh tế phân tích, về nguyên tắc, khi một mặt hàng tiêu dùng đại trà có biến động về giá cả, ở đây nước ngọt có gas không còn tăng giá 10%, thì phần đông người tiêu dùng sẽ chọn giải pháp dịch chuyển sang các mặt hàng thay thế không chịu thuế để cân bằng chi tiêu. Điều đáng lưu ý khi đa số các sản phẩm thay thế đều có hàm lượng đường (năng lượng) tương đương hoặc thậm chí cao hơn nước giải khát có gas.

Trong khi đó, ông Đặng Quyết Thắng còn chỉ ra một nguy cơ có hại hơn khi người dùng dịch chuyển sử dụng các loại đồ uống truyền thống được yêu thích trong các tiệc tùng, lễ lạt như rượu, bia.

Chị Oanh (Đông Hưng, Thái Bình), chủ đại lý bán lẻ cho biết, mới đầu mùa nóng, doanh số bia của cửa hàng đã gấp hơn chục lần doanh số nước ngọt. Mặt hàng này thường tiêu thụ bởi phụ nữ, trẻ em vốn uống ít hơn đàn ông nên nếu nước ngọt tăng giá, ít ỏi vì nhà sản xuất cắt giảm hoa hồng, chị sẽ dồn vốn cho mặt hàng hút khách là bia rượu và các loại đồ uống khác.

Quốc hội nên cân nhắc kỹ

Theo kế hoạch Dự án Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế TTĐB dự kiến sẽ trình Quốc hội tại kỳ họp thứ 8 (tháng 10/2014) để thông qua.

Góp ý cho Dự án, luật gia Vũ Xuân Tiên cho rằng, cần bổ sung thêm quy định về tiêu chí xác định hàng hóa, dịch vụ thuộc diện “tiêu thụ đặc biệt” vì theo ông, “việc xác định danh mục hàng hóa chịu và không chịu thuế TTĐB còn mang tính áp đặt, thiếu sức thuyết phục”.

Đại diện cho ý kiến của người tiêu dùng, ông Thắng đề xuất Ban soạn thảo nên xem xét lại

những căn cứ về việc nước ngọt có ga gây hại cho sức khỏe người tiêu dùng và cân nhắc kỹ có nên áp dụng thuế TTĐB cho mặt hàng này vào thời điểm hiện tại hay không.

Khá nhiều phản hồi của người tiêu dùng trên các báo tán đồng quan điểm tăng thuế TTĐB với rượu, bia và nhưng cho rằng đánh thuế TTĐB lên nước ngọt có ga không là chuyện “nực cười” hoặc yêu cầu đã có thuế TTĐB thì nước ngọt loại nào cũng phải chịu cho công bằng.

Huyền My

- Từ khóa:
- [ss](#)

[Thích 2](#) [1](#) [Không thích](#)

Thích

Đánh giá: [12345](#)

Ý kiến bạn đọc (0)

Họ và tên	Xóa
Email	Xóa

[Bold](#)[Italic](#)[Underline](#)[Smile](#)

Sử dụng tài khoản FMS-ID [Đăng nhập](#) | [Đăng ký](#)

Bình luận của bạn...

0/1000

Thuế TTĐB cho nước ngọt: Một trường hợp cá biệt?

Chuyên gia kinh tế gọi Dự thảo đánh thuế tiêu thụ đặc biệt lên nước ngọt có ga không cồn của Việt Nam là một chuyện lạ. Cùng đó, tác dụng lợi ích tổng thể cho nền kinh tế cũng bị giới chuyên gia đặt nhiều dấu hỏi.

Nghi ngại phân biệt đối xử

Chia sẻ tại Diễn đàn “Triển vọng ngành thực phẩm và đồ uống tại Việt Nam”, do Phòng Thương mại Mỹ (Amcham) và Phòng Thương mại và công nghiệp Việt Nam (VCCI) tổ chức hôm 28/3, chủ đề chính sách thuế tiêu thụ đặc biệt dự kiến áp cho nước ngọt có gas mới đây của Bộ Tài chính được thảo luận sôi nổi.

Ban Thực phẩm và đồ uống của Amcham cho biết, yếu tố “có gas” lại là đối tượng chính để đánh thuế của Bộ Tài chính. Trong khi hầu hết các quốc gia hiện nay, nếu có đánh thuế lên đồ uống, thực phẩm thì chủ yếu dựa vào hàm lượng đường, hay chất béo... là các chất được cho là có nhiều tác hại tới sức khỏe nếu dùng nhiều.

Với dự kiến của Bộ Tài chính, những loại nước ngọt không có gas- nhưng có thể không tốt cho sức khỏe vì chứa nhiều đường sẽ không bị đánh thuế. Còn những loại nước ngọt có gas, bao gồm cả thức uống cho người ăn kiêng – loại đồ uống được khuyến khích dùng- cũng sẽ bị đánh thuế.

Ông Herb Cochran, Giám đốc điều hành của Amcham chia sẻ: “Chúng tôi không thấy bất cứ nơi đâu có sắc thuế nào tương tự và ông nhấn mạnh. Nếu áp dụng thì Việt Nam sẽ là quốc gia đầu tiên đánh thuế như vậy”.

Cũng đồng tình với nhận định trên, ông Sesto Vecchi, Luật sư điều hành công ty Russin & Vecchi bản khoản, liệu có phải hàm lượng gas là nguyên nhân khiến loại đồ uống này chịu thêm một loại thuế mới dù trên thực tế, CO₂, dựa trên các nghiên cứu khoa học, không có hại đến sức khỏe, thậm chí còn có lợi cho sức khỏe. Vị chuyên gia này đề nghị, cần phải có nghiên cứu thêm về lý do đánh thuế như vậy.

“Các công ty của Hoa Kỳ chuyên về các sản phẩm “soda”, tức đồ uống có ga (CO₂). Các loại nước ngọt được sáng chế tại Hoa Kỳ và hầu như mọi loại nước ngọt nổi tiếng trên thế giới (kể cả thương hiệu soda nước ngoài) đều được pha chế dựa trên công thức truyền thống của Hoa Kỳ.

Các công ty Việt Nam chủ yếu sản xuất nước hoa quả, cà phê và trà. Do đã nói ở trên về sự liên quan của CO₂ với sức khỏe nên nếu áp thuế TTĐB lên nước ngọt có ga chỉ tạo điều kiện cho các công ty nội địa chuyên sản xuất nước không có ga (nước quả, trà, cà phê) những lợi thế hơn hẳn các công ty sản xuất nước có ga có vốn đầu tư nước ngoài” luật sư Sesto chia sẻ.

Đại diện Amcham cho biết, hầu hết sản phẩm nước ngọt có gas lại là do các công ty nước ngoài sản xuất, chiếm tới 88% và chủ yếu là các công ty Mỹ. Nước ngọt không gas chủ yếu do công ty trong nước sản xuất. Khi đánh thuế, nước ngọt có gas sẽ có giá cao hơn, người tiêu dùng sẽ chuyển dần sang sử dụng đồ uống nước ngọt không gas.

Nói cách khác, chính sách thuế mới này có vẻ như đang hàm ý chỉ “nhắm” vào các doanh nghiệp FDI, qua đó, Nhà nước âm thầm bảo hộ hay bảo vệ cho doanh nghiệp trong nước. Nếu vậy, đây sẽ là một chính sách phân biệt đối xử nặng nề. Một sắc thuế như vậy sẽ gửi tín hiệu tiêu cực đến nhà đầu tư và làm xói mòn niềm tin của nhà đầu tư, Amcham lo ngại.

Tác dụng ngược

Trong khi giới chuyên gia quốc tế còn băn khoăn về “động cơ” đánh thuế thì TS. Trần Kim Chung, Phó Viện trưởng Viện nghiên cứu quản lý kinh tế Trung ương đã đưa ra một dự báo đáng lo ngại khác.

TS Chung cho hay, ngành đồ uống hiện nay đóng góp tới 15% trong GDP, xấp xỉ với ngành nông nghiệp đóng góp 19% GDP. Khi đánh thuế tiêu thụ đặc biệt 10% thì lượng cầu đồ uống có thể giảm 28%.

Theo TS Chung tính toán, khi đưa thuế vào giá bán lẻ, lợi nhuận mất đi 1 năm của ngành đồ uống Việt Nam sẽ vào khoảng 1.000 tỷ đồng. Nếu đưa thuế vào giá xuất xưởng, lợi nhuận mất đi sẽ vào khoảng 851 tỷ đồng.

Trong khi đó, nguồn thu chỉ được dự kiến tăng thêm cho hai trường hợp trên lần lượt chỉ là 145 tỷ hoặc 234 tỷ đồng.

“Lúc đầu nguồn thu thuế có thể tăng lên, nhưng sau sẽ giảm xuống, giống như trường hợp của Indonesia. Tuy nhiên những nghiên cứu này mới dừng lại ở tác động rất trực tiếp. Còn các yếu tố bị ảnh hưởng khác như lao động, việc làm, các nhà cung cấp mía đường, nguyên liệu, ... thì chưa tính hết được”, TS Chung cho biết.

Ông Sesto cũng cho rằng, khi áp dụng sắc thuế mới, một chuỗi cung ứng sản xuất sản phẩm như nông dân trồng mía, doanh nghiệp đường, bao bì, nhãn mác, hệ thống phân phối, bán lẻ... sẽ bị ảnh hưởng. Và điều này sẽ tác động tiêu cực tới cả người lao động và người tiêu dùng.

TS. Phan Hữu Thắng, Giám đốc tư vấn cấp cao Công ty Tư vấn Kinh doanh Hội nhập toàn cầu bình luận, để xem xét áp thuế tiêu thụ đặc biệt hay không thì phải cân nhắc 3 vấn đề, liệu nước ngọt có gas có phải sản phẩm xa xỉ hay không, có tổn hại sức khỏe hay không và có tăng thu ngân sách hay không.

Theo đó, cơ quan soạn thảo chính sách cần có tính toán khoa học trên cơ sở tổng hợp so sánh như tăng thu ngân sách được bao nhiêu % nhưng có thể làm giảm tiêu thụ ngành hàng này như thế nào. Khi đánh thuế, phải tính đến cả lợi ích kinh tế chung.

Phạm Huyền

- Từ khóa:
- [SS](#)

[Thích 0 1Không thích](#)

Thích

Đánh giá: [12345](#)

Áp thuế Tiêu thụ đặc biệt:

Thận trọng ‘kết tội’ nước có gas

Phân tích rà soát trên 489 bài nghiên cứu về nước giải khát có ga không đường, không cồn của Viện chiến lược và Chính sách Y tế cho thấy, chưa nên vội vàng kết luận CO2 và một số chất phụ gia trong nước uống có ga gây tác động tiêu cực tới sức khỏe người dùng.

Đây là một trong những ý kiến đóng góp mới nhất được trình bày trong Hội thảo góp ý Dự án Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật Thuế Tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) vừa diễn ra tại Vĩnh Phúc dưới sự chủ trì của Vụ Pháp luật - Văn phòng Chính phủ, Bộ Tài chính, Bộ Công thương và Phòng Thương mại & Công nghiệp Việt Nam (VCCI).

Bà Phạm Thúy Hạnh, Phó Vụ trưởng Vụ Pháp luật Văn phòng Chính phủ

Chưa đủ căn cứ ‘kết tội’ CO2

TS. Nguyễn Thị Thu Nam, đại diện chuyên gia y tế đến từ Viện Chiến lược và Chính sách Y tế, Bộ Y tế cho biết: Nhóm nghiên cứu của Viện đã tìm câu trả lời cho câu hỏi “Liệu sử dụng nước uống có ga có gây ra tác động gì tới sức khỏe con người hay không?” trong 489 bài nghiên cứu có liên quan về nước uống có ga.

TS Nguyễn Thị Thu Nam, Viện chiến lược và chính sách, Bộ Y tế trình bày tham luận tại hội thảo

Từ các bài nghiên cứu này, nhóm nghiên cứu đã tổng hợp tác động của ga trong nước ngọt lên 03 nhóm tình trạng sức khỏe chính: (1) Men răng và xương, (2) Hệ tiêu hóa, (3) Hệ tiết niệu.

Với men răng và xương, ga không có tác động đáng kể lên men răng và hoàn toàn không có tác động gì đến xương. Với hệ tiêu hóa và hệ tiết niệu, nghiên cứu không tìm thấy bằng chứng cho thấy ga trong nước giải khát có mối liên hệ tới hai nhóm tình trạng sức khỏe này. Trong khi đó, nghiên cứu cho rằng chưa thể kết luận về tác động của các chất phụ gia tuy một số nước giải khát có axit phosphoric, cafein có thể ảnh hưởng nhất định.

Kết luận của nhóm nghiên cứu cho rằng, chưa thể vội vàng kết luận CO₂ và một số chất phụ gia trong nước uống có ga gây tác động tiêu cực tới sức khỏe con người; để có thể đưa ra kết luận chính xác, cần có những nghiên cứu tách bạch về các thành phần trong nước giải khát, có thời gian quan sát và đánh giá lâu dài.

Theo luật sư Sesto Vecchi, Giám đốc điều hành công ty Tư vấn Russin & Vecchi, đại diện Amcham, các quốc gia trên thế giới không lựa chọn gas (CO₂) làm tiêu chí phân loại để đánh thuế. Nếu dự thảo được thông qua, Việt Nam sẽ là nước đầu tiên trên thế giới đánh thuế nước ngọt theo tiêu chí gas. Ông cũng bày tỏ quan ngại, nếu áp dụng sắc thuế này, Việt Nam sẽ gặp nguy cơ bị cáo buộc phân biệt đối xử giữa các nhà đầu tư trong nước và nước ngoài.

Ông Đậu Anh Tuấn, Trưởng phòng Pháp chế VCCI cũng cho rằng, việc áp dụng thuế TTĐB với nước ngọt có ga chỉ hợp lý khi “có phân tích cụ thể và có căn cứ đầy đủ hơn về tác hại của các chất có riêng trong đồ uống có ga (như CO₂, Natri...) cũng như tác dụng cộng gộp của chúng khi đưa vào cùng một sản phẩm hoặc khi được sử dụng với tần suất cao hơn nhiều...”

Áp thuế TTĐB nước ngọt có gas: “lãi giả, lỗ thật”

Ban soạn thảo luật cho rằng, khi áp thuế tiêu thụ đặc biệt lên nước ngọt, một mặt vừa giúp định hướng lại tiêu dùng cho người dân, mặt khác góp phần tăng ngân sách nhà nước. Tuy

nhiên, các chuyên gia kinh tế lại không đồng thuận với quan điểm này.

TS. Nguyễn Đình Chúc từ Viện nghiên cứu quản lý kinh tế Trung ương (CIEM) đã chỉ ra nhu cầu phải hoàn chỉnh bài toán kinh tế của việc đánh thuế TTĐB đối với nước ngọt có ga. Theo tính toán của CIEM, nếu áp thuế, nước ngọt có ga sẽ tăng giá khoảng 10%, lượng cầu sẽ giảm xuống 28%. Mức thu thuế của Chính phủ đạt 8,46 triệu USD trong khi đó, ngành công nghiệp nước giải khát thiệt hại 40,5 triệu USD và toàn bộ nền kinh tế giảm 12,1 triệu USD.

Bà Lê Thị Hồng Vân, Giám đốc chuỗi cung ứng công ty CP TM&DV Công Vàng thì cho rằng, “thuế này không giải quyết được triệt để căn nguyên dẫn đến tình trạng béo phì và một số bệnh khác vốn nằm ở chế độ ăn uống, sinh hoạt và tập luyện” trong khi đó lại “gây ảnh hưởng lớn hơn đến người tiêu dùng thu nhập thấp so với người tiêu dùng thu nhập cao”.

“Các biện pháp mang tính trừng phạt và ngăn chặn (như đánh thuế) sẽ không có hiệu quả trong việc định hướng tiêu dùng thực phẩm bằng các biện pháp khuyến khích (như ưu đãi cho sản phẩm). Ngoài ra, còn có nguy cơ thất thu thuế do người dùng sẽ chuyển sang mua các sản phẩm nhập lậu để tránh chi phí”, bà Vân chia sẻ.

Hội thảo cũng ghi nhận tham luận của đại diện Hiệp hội Mía - Đường Việt Nam, đại diện doanh nghiệp sản xuất, vận tải, bao bì và tiêu thụ thuộc ngành công nghiệp nước giải khát có ga. Theo đó, các ý kiến đều thể hiện mong muốn việc cân nhắc kỹ lưỡng áp thuế tiêu thụ đặc biệt với mặt hàng này do các tác động trực tiếp và dây chuyền từ thuế đối với việc sản xuất kinh doanh của doanh nghiệp cũng như đời sống xã hội của người lao động.

Huyền My

- Từ khóa:
- [ss](#)

[Thích 0](#) [Không thích](#)

Thích

Đánh giá: [12345](#)

Ý kiến bạn đọc (0)

Họ và tên	Xóa
Email	Xóa

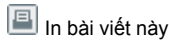
[Bold](#)[Italic](#)[Underline](#)[Smile](#)

Sử dụng tài khoản FMS-ID [Đăng nhập](#) | [Đăng ký](#)

Bình luận của bạn...

0/1000

In bài viết này

VnEconomy > Thị trường

Nước ngọt có gas có thực gây hại?

• MỸ HÒA

11:11 (GMT+7) - Thứ Sáu, 18/4/2014

Bộ Tài chính cho rằng, do những tác động bất lợi cho sức khỏe, tới đây nước ngọt có gas không cần cần được xếp cùng với các mặt hàng xa xỉ như ô tô, golf, massage, rượu bia, du thuyền... và phải chịu 10% thuế tiêu thụ đặc biệt.

Tuy nhiên, theo các chuyên gia trong và ngoài nước, để có thể đánh thuế đối với sản phẩm này, Bộ Tài chính phải làm rõ được bản chất của vấn đề cũng như đưa ra được các bằng chứng khoa học cho thấy tác hại của sản phẩm này đối với sức khỏe con người.

Thế nhưng, nhiều tài liệu, bằng chứng của các cơ quan có thẩm quyền lẫn các chuyên gia trong nước và quốc tế đưa ra gần đây lại cho thấy, việc đánh thuế tiêu thụ đặc biệt đối với sản phẩm nước ngọt có gas là chưa đủ cơ sở.

Phát biểu tại cuộc hội thảo góp ý về sửa đổi thuế tiêu thụ đặc biệt mới đây tại Tp.HCM, bác sĩ Mason Cobb, Chủ tịch Hội đồng Y tế và Sức khỏe của Phòng Thương mại Mỹ (Amcham), cho rằng, việc những nhà ủng hộ luật thuế tiêu thụ đặc biệt đối với nước ngọt có gas không cần, với lý lẽ rằng CO2 có hại cho sức khỏe. Tuy nhiên, sau khi tham khảo các ý kiến khoa học đã được công bố rộng rãi, tổ chức này đã đi đến kết luận CO2 không những không gây hại cho sức khỏe, mà còn có lợi cho cơ thể con người thông qua đường uống với một liều lượng vừa phải.

Thậm chí, trong y học, khi tiến hành phẫu thuật nội soi nhi khoa, người ta phải bơm vào trong cơ thể bệnh nhân khoảng vài lít CO2 để tăng hiệu quả của quá trình chữa trị.

Do vậy, nước ngọt có gas và không có gas nói chung đều có ảnh hưởng như nhau đối với sức khỏe con người nếu chúng không được dùng một cách hợp lý.

Trong khi đó, nếu cho rằng, nước ngọt có gas có thành phần đường có thể gây béo phì thì lại càng không thuyết phục, bởi tất cả các loại nước ngọt đều có hàm lượng đường tương đương nhau. Trong khi đó, gạo trắng cũng là thức ăn được xác định là có hàm lượng đường khá cao, khuyến cáo không dùng nhiều đối với người bị tiểu đường.

Nếu vậy, không lẽ cơ quan thuế cũng sẽ áp thuế tiêu thụ đặc biệt với mặt hàng này vì có thể gây tiểu đường và béo phì?

“Hiện nay bệnh gút đang khá phổ biến, nguyên nhân chính được xác định là do bia, rượu, thức ăn giàu đạm như thịt cá, hải sản... Vậy, nếu thế chúng ta cũng sẽ áp thuế tiêu thụ đặc biệt với thịt cá, hải sản?”, TS. Mason Cobb đặt câu hỏi.

Cũng tại hội thảo trên, đại diện lãnh đạo Vụ Công nghiệp nhẹ (Bộ Công Thương) cho rằng cách viện dẫn đánh thuế chưa thuyết phục. Do đó yêu cầu Bộ Tài chính phải làm rõ được khái niệm, phạm vi và đối tượng áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt đối với sản phẩm nước ngọt có gas không cần, có phù hợp với thông lệ quốc tế hay không.

Trong công văn gửi Bộ Tài chính ngày 31/3 vừa qua, Hiệp hội Mía đường Việt Nam cho biết, so với các nước trên thế giới, mức tiêu thụ đường của người Việt Nam hiện ở mức thấp, chỉ khoảng 15

kg/người/năm, trong khi mức bình quân thế giới là 23 kg/người, một số quốc gia cao lên tới 40 - 50 kg/người.

Như vậy, với hàm lượng đường từ 8 -12% trong các sản phẩm nước ngọt có gas không cồn hiện nay, trong khi mức tiêu thụ nước ngọt của cả nước khoảng 925 triệu lít/năm, ứng với lượng đường tiêu thụ từ 74.000 - 110.000 tấn/năm, chiếm tỷ lệ 5,48 - 8,15% sản lượng đường tiêu thụ cả nước, thì lượng đường đã tiêu thụ cho đồ uống này không lớn lắm.

Với thực tế trên, Hiệp hội Mía đường cũng kiến nghị, chưa đưa mặt hàng nước ngọt có gas vào diện chịu thuế tiêu thụ đặc biệt trong thời gian tới.

Ngay trong công văn gửi Bộ Tài chính góp ý cho việc sửa luật thuế này mới đây, cả Bộ Kế hoạch và Đầu tư lẫn Bộ Tư pháp đều bày tỏ không đồng tình với luận cứ đánh thuế tiêu thụ đặc biệt với nước ngọt có gas không cồn của Bộ Tài chính.

Cả hai cơ quan này đề nghị phải làm rõ được lập luận, cơ sở khi đề xuất đánh thuế 10% đối với sản phẩm này.

Còn về mặt xã hội, nhiều chuyên gia, đại diện các bộ ngành cho rằng, không có lý do gì khi một sản phẩm đang được đại đa số người dân có thu nhập trung bình sử dụng, lại xếp cùng nhóm với các hàng hoá xa xỉ.

10% thuế đó ai cũng hiểu rằng sẽ được đẩy sang cho người tiêu dùng gánh chịu, bởi lợi nhuận doanh nghiệp vẫn phải giữ, trong khi để thay đổi một thói quen tiêu dùng, thì lại là chuyện không hề đơn giản.

© Bản quyền thuộc về VnEconomy, báo điện tử thuộc nhóm Thời báo Kinh tế Việt Nam

Giấy phép ICP số 797/GP-BTTTT, cấp ngày 12/6/2001 / Giấy phép Báo điện tử số 356/GP-BVHTT, cấp ngày 27/6/2001

Mọi tin bài đăng lại từ website này phải có sự chấp thuận bằng văn bản của VnEconomy. Các trang ngoài sẽ được mở ra ở cửa sổ mới.

VnEconomy không chịu trách nhiệm nội dung các trang ngoài.

Tổng biên tập: Giáo sư Đào Nguyên Cát / Phó tổng biên tập: Hoàng Thủy Chung

Cố vấn nội dung: Trần Trúc Thanh / Thư ký Tòa soạn: Tạ Ngọc Kiên

Trụ sở Tòa soạn: 96 Hoàng Quốc Việt, quận Cầu Giấy, Hà Nội

Điện thoại: (84-4) 3755 2060 - 3755 2059 / Fax: (84-4) 3755 2046 / E-mail: editor@vneconomy.vn

Báo tiếng Việt nhiều người xem nhất

[In trang \(Ctrl + P\)](#)

Thứ sáu, 14/3/2014 | 09:00 GMT+7

VBA: Đánh thuế nước ngọt nên chọn thời điểm phù hợp

Đại diện Hiệp hội Bia - Rượu - Nước giải khát (VBA) cho biết nhiều đơn vị trong nước đang mất dần thị phần vào tay hàng ngoại, nay sẽ càng khó khăn hơn nếu phải chịu thuế tiêu thụ đặc biệt.

Ông Lê Bá Cơ, Phó chủ tịch Hiệp hội Bia – Rượu – Nước giải khát Việt Nam cho rằng cơ quan quản lý nên cân nhắc về thời điểm và mức tăng thuế các mặt hàng bia, rượu, nước giải khát vì sức chịu đựng của doanh nghiệp có hạn.

- Tại dự thảo Luật Thuế tiêu thụ đặc biệt, Bộ Tài chính đề xuất đánh thuế 10% đối với nước ngọt có ga không cồn, mặt hàng bia bị áp thuế 65% thay vì 50% như trước đây. Ông nghĩ gì về đề xuất này?

- Tôi nghĩ, các bộ, ban ngành đã nghiên cứu kỹ mới đưa ra đề xuất này. Tuy nhiên, cơ quan quản lý nên cân nhắc về thời điểm và mức tăng thuế. Trong giai đoạn kinh tế còn khó khăn, đang trong vùng đáy của khủng hoảng, nhu cầu tiêu thụ hàng hóa giảm, yếu tố này càng phải được chú trọng.

Lĩnh vực nước giải khát có ga ở Việt Nam đang dần mất thị trường, thậm chí còn có nguy cơ bị phá sản do không cạnh tranh được. Một số đơn vị trong Hiệp hội trước kia sản xuất nước ngọt có ga, nhưng thị phần đang giảm xuống. Việc tiếp tục đánh thuế tiêu thụ đặc biệt vào mặt hàng này, khiến các nhà sản xuất trong nước khó cạnh tranh với doanh nghiệp ngoại.

Phó chủ tịch VBA cho rằng việc đánh thuế tiêu thụ đặc biệt vào nước ngọt có ga khiến các nhà sản xuất trong nước khó cạnh tranh với doanh nghiệp ngoại. Ảnh : VBA

- Theo cơ quan soạn thảo, lý do đánh thuế tiêu thụ đặc biệt lên mặt hàng nước ngọt là sản phẩm có thể gây ra một số bệnh như tiểu đường, béo phì, dạ dày, gút hoặc thậm chí ung thư. Ông nghĩ sao về lý do này?

- Cơ quan quản lý cũng cơ sở khi đưa ra đề xuất trên. Đánh thuế tiêu thụ đặc biệt là chính sách là chống lạm dụng các sản phẩm không tốt cho sức khỏe. Nếu chính sách này được thực thi, có thể các doanh nghiệp sẽ phải cải tiến, thay đổi hướng sản xuất để đưa sản phẩm đáp ứng yêu cầu thị trường và bảo vệ sức khỏe cho người tiêu dùng thì mới phát triển được.

Tuy nhiên, tôi cho rằng không nên chống lạm dụng một sản phẩm bằng cách kìm hãm sự phát triển của một ngành nào đó. Cần tuyên truyền hạn chế các sản phẩm không tốt cho sức khỏe.

- Bộ Tài chính đề xuất tăng thuế tiêu thụ đặc biệt với một số mặt hàng, đồng thời áp thuế với nước ngọt có ga trong bối cảnh nguồn thu Ngân sách gặp nhiều khó khăn. Doanh nghiệp chia sẻ khó khăn này thế nào?

- Tôi cho rằng, đánh thuế cao không đồng nghĩa với việc sẽ làm giàu thêm cho ngân sách. Tăng thuế có thể khiến hiệu quả kinh doanh của doanh nghiệp giảm, thuế thu nhập doanh nghiệp thấp đi. Khi tăng giá, có thể sức mua, lượng tiêu thụ kém đi, và thuế sẽ giảm.

Tôi biết, các đề xuất này đều đã có sự tính toán. Tới đây, Việt Nam tham gia hiệp định TPP, nguồn thu từ thuế nhập khẩu nhiều mặt hàng sẽ giảm nên cơ quan quản lý tính tăng thuế tiêu thụ đặc biệt để bù thu. Tuy nhiên, tôi cho rằng, chính sách thuế về dài hạn phải làm thế nào để nuôi nguồn thu, lâu dài chứ nếu bóp chết nguồn thu thì chỉ tăng cục bộ được 1-2 năm, doanh nghiệp không làm ăn được, nguồn thu chắc chắn giảm.

Hơn nữa, trong quá trình hoàn thiện chính sách thuế tiêu thụ đặc biệt cũng cần ưu tiên các mục tiêu như khuyến khích thu hút đầu tư, nuôi dưỡng ngu ôn thu...

- *Vậy theo ông, chính sách thuế đối với mặt hàng này như thế nào là hợp lý?*

- Tôi cho rằng, đối với tất cả các mặt hàng nói chung, và bia, rượu, nước giải khát nói riêng, cơ quan quản lý nên đưa ra lộ trình tăng thuế tiêu thụ đặc biệt để doanh nghiệp có sự chuẩn bị và chọn thời điểm đánh thuế hợp lý hơn. Ví dụ như bia, có thể trước mắt tăng thêm 2%, 5% rồi nhích dần thay vì tăng một lúc 15%.

Để dung hòa, đảm bảo quyền lợi của Nhà nước, người tiêu dùng, doanh nghiệp thì nên cân nhắc mức thuế vừa phải và có lộ trình, không đột ngột quá vì sức chịu đựng của doanh nghiệp có hạn. Cần có lộ trình và mức tăng hợp lý để phù hợp với quá trình hội nhập giúp doanh nghiệp kịp thời điều chỉnh, đầu tư nâng cao năng suất và chất lượng nhằm cạnh tranh với hàng ngoại nhập đồng thời đẩy lùi tình trạng nhập lậu qua biên giới.

- *Nếu chính sách này được thực thi, tình hình tiêu thụ mặt hàng này sẽ diễn biến theo chiều hướng nào, thưa ông?*

- Theo tính toán đối với một lít nước ngọt đánh thuế 10% thì đến tay người tiêu dùng thì giá thành sẽ đội lên khoảng 12-13%. Về lý thuyết, Bộ chủ trương tăng thuế nhằm hạn chế người dân sử dụng sản phẩm này. Tuy nhiên, trên thực tế, tôi nghĩ khó giảm được nhu cầu của người tiêu dùng. Nước giải khát nói chung không phải là mặt hàng thiết yếu nhưng cũng là sản phẩm được tiêu thụ thường xuyên. Có chăng, chính sách thuế và giá thành tăng sẽ khiến người tiêu dùng chuyển từ sản phẩm này sang mặt hàng khác.

Ngọc Tuyên

- [Hệ Thời sự chính trị tổng hợp](#)
 - [Hệ Phát thanh đối ngoại](#)
 - [Kênh truyền hình VOV](#)
 - [Hệ Văn hóa đời sống khoa giáo](#)
 - [Hệ Âm nhạc thông tin giải trí](#)
 - [Hệ Phát thanh dân tộc](#)
 - [Kênh Phát thanh giao thông Hà Nội](#)
 - [Kênh Phát thanh giao thông TP Hồ Chí Minh](#)
- Cập nhật : Thứ hai 17/03/2014 08:53
- [In bài này](#)

Nước ngọt có ga không còn: Lợi hay hại với sức khỏe?

VOV.VN -Để dự phòng bệnh tim mạch, tiểu đường, béo phì... phải có một chế độ ăn lành mạnh.

Trước một số ý kiến cho rằng, nước ngọt có ga không còn gây quá nhiều tác hại cho sức khỏe con người, PGS.TS Nguyễn Thị Lâm -Viện phó Viện dinh dưỡng Quốc gia Việt Nam cho rằng cần có cái nhìn toàn diện, công bằng với loại đồ uống này.

Nước ngọt có ga được nhiều người tiêu dùng yêu thích

Mới đây, Dự thảo luật sửa đổi Luật thuế Tiêu thụ đặc biệt được Bộ Tài chính đăng tải lấy ý kiến góp ý của dư luận. Trong bản dự thảo này, nước ngọt có ga không còn xuất hiện trong danh mục chịu 10% thuế TTĐB. Bộ Tài chính dẫn chứng mặt hàng nước ngọt có ga không còn theo một số bằng chứng nghiên cứu cảnh báo có tác hại lớn đến sức khỏe người dùng như bệnh béo phì, tiểu

đường, bệnh về tim mạch, mỡ máu, bệnh gút và tăng nguy cơ bị ung thư. Các viện dẫn này đã khiến nhiều “tín đồ” của loại đồ uống này lo lắng!

Béo phì là do uống nước ngọt?

Theo PGS. TS Nguyễn Thị Lâm, một trong những nguyên nhân thừa cân béo phì là do ăn quá khẩu phần ăn, dư thừa năng lượng trong khẩu phần. Với những người này, việc ăn thêm cái bánh ngọt hay chai nước ngọt là không nên. Còn những đối tượng tình trạng dinh dưỡng bình thường, không có bệnh béo phì hay các cháu hơi gầy thì việc uống nước ngọt có ga cũng không ảnh hưởng nhiều. Nhiều nghiên cứu còn chỉ ra rằng ga tạo ra cảm giác no và do đó giảm được lượng thức ăn vào cơ thể một cách đáng kể.

Một nghiên cứu được công bố trên tạp chí Tạp chí Dinh dưỡng Anh (*British Journal of Nutrition*) cho thấy tăng mức độ ga trong thức uống làm tăng cảm giác no và giảm lượng calo hấp thu vào sau đó. Các nhà nghiên cứu phát hiện ra rằng, "so với nước giải khát có ít ga, việc tiêu thụ nước giải khát có lượng ga vừa và cao tạo ra cảm giác no hơn cho đến tận bữa trưa, khi đó lượng thức ăn và nước uống đưa vào cơ thể ít hơn một cách đáng kể." Nói cách khác, những người sử dụng nước giải khát có ga trước bữa ăn cảm thấy no hơn và ăn ít hơn, do đó mức độ béo phì sẽ giảm. Những kết quả này đã được nhân rộng trong một nghiên cứu độc lập khác của Đại học Iowa, Hoa Kỳ cũng chứng minh rằng nhiều người cảm thấy no nhanh hơn và kết quả là tiêu thụ một lượng ít hơn khi uống nước giải khát có ga so với khi uống các nước giải khát không có ga.

Một kết luận khác trong tờ trình cũng cho rằng các phụ gia như chất tạo màu, hương vị, chất bảo quản có thể gây ra các căn bệnh như mỡ máu, tiểu đường, bệnh gút và tăng nguy cơ ung thư là một ý kiến cần được xem xét và nghiên cứu thấu đáo hơn khi ngành Y tế đã có những quy định về an toàn vệ sinh thực phẩm rất chặt chẽ đối với việc sử dụng các phụ gia này, vốn không chỉ được sử dụng trong nước ngọt có ga, mà trong nhiều loại thực phẩm và đồ uống phổ biến khác tại Việt Nam.

Tuy nhiên, trong một thông báo được đăng tải gần đây, Cục An toàn Vệ sinh Thực phẩm đã khẳng định chất tạo màu caramel (4-methylimidazole) trong các sản phẩm đồ uống là an toàn và hoàn toàn phù hợp với quy định an toàn thực phẩm của Việt Nam.

Về vấn đề này, TS Nguyễn Thị Lâm cũng cho rằng: “Tiêu chuẩn của các sản phẩm nước ngọt có ga không còn được cấp phép thì đảm bảo. Còn những nơi sản xuất nhỏ lẻ, không qua cấp phép của các cơ quan y tế thì chúng tôi không tin chắc có đảm bảo vệ sinh và an toàn thực phẩm hay không”.

Theo quan điểm của TS Nguyễn Thị Lâm: “Để dự phòng bệnh tật nói chung, từ tim mạch, tiểu đường đến béo phì... phải có một chế độ ăn lành mạnh”.

Sự thật ít biết về nước ngọt có ga

Theo nghiên cứu được công bố trên Tạp chí Khoa học Dinh dưỡng Hoa Kỳ (*Journal of Food Science*) cho thấy, nước giải khát có ga không gây thiệt hại cho đường tiêu hóa. Các nghiên cứu khác gần đây thậm chí còn khẳng định nước có ga thực sự có lợi cho sức khỏe tiêu hóa và tim mạch.

Ngoài ra, nghiên cứu của Hiệp hội Khoa học Dinh dưỡng Hoa Kỳ (*American Society of Nutrition Sciences*) đã chỉ ra rằng nước khoáng có ga có nồng độ natri (sodium) cao giúp cho việc giảm cholesterol và nguy cơ bị mắc các bệnh về tim mạch đối với phụ nữ.

Nước có ga đã được biết đến trong nhiều thế kỷ như là một loại đồ uống giúp điều trị các bệnh tiêu hóa, và một nghiên cứu được công bố trên tạp chí Tạp chí Tiêu hoá và Gan của Châu Âu (European Journal of Gastroenterology and Hepatology) xác nhận rằng nước có ga làm giảm chứng khó tiêu và triệu chứng táo bón.

Trong những năm gần đây, nghiên cứu đoạt giải Nobel của Tiến sĩ Barry Marshall đã chứng minh rằng vi khuẩn *Helicobacter pylori* (*H. pylori*), chứ không phải thực phẩm có tính axit và cay là nguyên nhân gây ra viêm loét hệ thống tiêu hóa.

Mục tiêu bảo vệ sức khỏe cộng đồng khó đạt

Hiện đồ uống ga không còn được sử dụng rất phổ biến ở nhiều nước trên thế giới và là sản phẩm được nhiều người tiêu dùng ở các lứa tuổi yêu thích. Để loại đồ uống này thực sự an toàn cho sức khỏe của mọi người, TS Nguyễn Thị Lâm đưa ra kinh nghiệm của các nước là khống chế độ đường.

“Một trong những giải pháp chăm sóc sức khỏe và kiểm soát là anh phải đưa ra giới hạn đường không được quá bao nhiêu % như vậy thì sẽ tốt hơn cho sức khỏe.” theo TS. Nguyễn Thị Lâm.

Khi đề xuất đưa nước ngọt có ga không còn vào danh mục chịu 10% thuế TTĐB, lập luận bảo vệ sức khỏe cộng đồng sẽ bị lung lay đáng kể bởi hàm lượng đường trong các loại nước ngọt không có ga trên thực tế không hề thua kém nước ngọt có ga, thậm chí còn cao hơn.

Trong thực tế, nguy cơ gây béo phì do thói quen tiêu thụ các loại thực phẩm có hàm lượng calo cao và lối sống thiếu lành mạnh phải là cơ sở cho mục tiêu bảo vệ sức khỏe người tiêu dùng của các nhà làm luật./.

PV/VOV online

Báo điện tử Đài Tiếng nói Việt Nam - VOV.vn

Tổng Biên tập: Phạm Mạnh Hùng

Phó Tổng Biên tập: Nguyễn Thúy Hoa, Nguyễn Tuyết Yến

Địa chỉ: 45 Bà Triệu - Hà Nội

Email: toasoan@vovnews.vn

Điện thoại: 84-4-39344231

Fax: 84-4-39344230

Giấy phép hoạt động 1444/GP-BTTTT cấp ngày 05/9/2011

Powered by [ePi Technologies](#)

- [Hệ Thời sự chính trị tổng hợp](#)
 - [Hệ Phát thanh đối ngoại](#)
 - [Kênh truyền hình VOV](#)
 - [Hệ Văn hóa đời sống khoa giáo](#)
 - [Hệ Âm nhạc thông tin giải trí](#)
 - [Hệ Phát thanh dân tộc](#)
 - [Kênh Phát thanh giao thông Hà Nội](#)
 - [Kênh Phát thanh giao thông TP Hồ Chí Minh](#)
- Cập nhật : Thứ hai 21/04/2014 11:09
- [In bài này](#)

Thuế với nước ngọt có ga sẽ ảnh hưởng ngành sản xuất khác

VOV.VN -Hiệp hội Mía đường Việt Nam đề nghị không nên áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt trong giai đoạn hiện nay với nước ngọt có ga không cồn.

Căn cứ tờ trình Chính phủ của Bộ Tài Chính về việc Dự án luật sửa đổi, bổ sung một số điều của luật thuế tiêu thụ đặc biệt, trong đó có mặt hàng nước ngọt có ga, không cồn (mục 12 của danh mục được đề nghị điều chỉnh bổ sung mức thuế 10%), nhiều cá nhân, tổ chức đã cho ý kiến về nội dung này.

Thiếu cơ sở luận chứng

Theo đó, Chủ tịch Hiệp hội Mía đường Việt Nam (HHMĐVN) đã ký văn bản kiến nghị tới Bộ Tài chính về việc không nên áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt trong giai đoạn hiện nay đối với sản phẩm nước ngọt có ga.

Lý do được HHMĐVN đưa ra là mức tiêu thụ đường/đầu người của nước ta hiện nay vẫn ở mức thấp, chỉ khoảng 15 kg/người/năm. Trong khi mức tiêu thụ cao trên thế giới lên tới 40 - 50kg/người/năm và bình quân thế giới là 23,70 kg/người/năm. Với dân số hơn 92 triệu người mà trong đó phần lớn là người nghèo, người có thu nhập thấp thì việc tiêu thụ đường của bộ phận này thấp hơn con số bình quân 15 kg/người/năm rất nhiều. Các sản phẩm có đường trong thực phẩm như bánh kẹo, sữa, nước ngọt... thì hầu hết dân nghèo Việt Nam chưa đủ khả năng mua để đáp ứng nhu cầu tối thiểu. Ngoài ra, mức tiêu thụ của nước ngọt hiện nay khoảng 925 triệu lít/năm, ứng với lượng đường tiêu thụ khoảng 74.000 – 110.000 tấn đường/năm (chiếm tỉ lệ 5,48 – 8,15% trên tổng số đường tiêu thụ của nước ta hiện nay), thì lượng đường đã tiêu thụ cho sản xuất loại đồ uống này không lớn lắm.

Với những lý do này, “HHMĐVN đề nghị Bộ Tài Chính xem xét chưa đưa mặt hàng nước ngọt có ga vào diện chịu thuế tiêu thụ đặc biệt 10% trong giai đoạn hiện nay” – đại diện HHMĐVN nhấn mạnh.

Về cách lựa chọn đối tượng chịu thuế, ông Nguyễn Đăng Hiến – Tổng Giám đốc Công ty TNHH Tân Quang Minh, cho rằng: Sản phẩm nước ngọt có ga không phải là xa xỉ phẩm như xe du lịch, rượu mạnh, mỹ phẩm, dịch vụ chơi golf... dành cho người người có thu nhập cao. Đây là sản phẩm giải khát và đối tượng tiêu dùng là quảng đại quần chúng, từ thành thị tới nông thôn và phần lớn, là người có thu nhập thấp tiêu thụ.

Còn bác sĩ Mason Cobb, Chủ tịch Hội đồng Y tế và Sức khỏe Amcham, cho rằng, Dự thảo Luật sửa đổi có sự không công bằng. “Nước ngọt không cồn có ga sẽ bị đánh thuế, trong khi nước ngọt không cồn không ga lại không bị đánh thuế”. Amcham cũng dẫn các kết luận nghiên cứu khoa học về ảnh hưởng của hai loại nước uống này và cho rằng, không nên phân biệt nước uống có ga và không có ga do CO2 không gây hại tới sức khỏe con người. “Bất cứ luật nào chỉ áp dụng riêng cho đồ uống có ga là thiếu cơ sở khoa học và những lo ngại về sức khỏe này là phản khoa học” – Bác sĩ Mason Cobb nói.

Cùng chung ý kiến này, TS. Phan Hữu Thắng – cố vấn cao cấp của Công ty TNHH Tư vấn Kinh Doanh Hội Nhập Toàn Cầu, nguyên Cục trưởng Cục Đầu tư nước ngoài (Bộ Kế hoạch – Đầu tư) cho rằng, cần trao đổi làm rõ thêm, liệu nước ngọt có ga không cồn có phải là một loại hàng đặc biệt, xa xỉ hay không, khi đại đa số người lao động có thu nhập thấp sử dụng đại trà loại nước giải

khát này?

Cũng theo ông Thắng, việc đánh thuế TTĐB đối với nước ngọt có ga không còn sẽ như một bước lùi về chính sách thuế với viện dẫn "những người tiêu dùng nghèo nhất dành phần lớn thu nhập của họ cho thực phẩm và nước giải khát không còn nhiều hơn các hộ gia đình giàu có" do đó, áp dụng một loại thuế đối với NNCGKC sẽ đặt một gánh nặng hơn cho người tiêu dùng có thu nhập thấp hơn là với người tiêu dùng có thu nhập cao. Bởi thuế TTĐB là thuế gián thu, thực chất nộp bởi người tiêu dùng chứ không phải người bán hàng.

Cần cân nhắc lộ trình

Với mức thuế được đề nghị trong bản Dự thảo, bà Trương Thị Thu Hà – Vụ Công nghiệp nhẹ (Bộ Công thương) cho rằng, có tác động và ảnh hưởng rất lớn tới hoạt động sản xuất kinh doanh của doanh nghiệp. Trong thời gian qua, nhất là từ 2010 đến nay mức thuế hợp lý đã tạo điều kiện cho sự phát triển của ngành, từ đó đóng góp tích cực vào sự phát triển kinh tế xã hội thông qua việc nộp thuế cho ngân sách, giải quyết việc làm cho hàng vạn lao động, đáp ứng nhu cầu tiêu dùng của xã hội, cạnh tranh và hội nhập trong khu vực và thế giới, hạn chế nhập siêu.

Tuy nhiên, lộ trình tăng thuế TTĐB liên tục trong thời gian ngắn, với mức thuế suất tăng cao sẽ gây khó khăn cho các doanh nghiệp sản xuất trong nước. Đặc biệt, trong hoàn cảnh các doanh nghiệp ngành Bia, Rượu, Nước giải khát Việt Nam hiện đang gặp rất nhiều khó khăn.

Vì vậy, vị đại diện Vụ Công nghiệp cho rằng: cần xây dựng lộ trình và thuế suất trên cơ sở khoa học, đảm bảo hài hòa lợi ích của nhà nước, doanh nghiệp và người tiêu dùng. Bên cạnh đó, cũng cần làm rõ khái niệm, phạm vi, đối tượng áp dụng thuế TTĐB đối với “nước ngọt có ga không còn” phù hợp với thông lệ quốc tế.

Việc tăng thuế cũng có thể góp phần vào lạm phát vì giá nước ngọt có ga không còn tăng có thể làm giá các mặt hàng thực phẩm và đồ uống bán kèm tăng theo.

Đối với mục tiêu tăng thu ngân sách như dự thảo luật sửa đổi đưa ra, các chuyên gia kinh tế cho rằng, khó đạt được mà ngược lại, thu ngân sách có thể bị giảm (do giảm trừ từ thuế thu nhập doanh nghiệp, thuế giá trị gia tăng...).

Theo một nghiên cứu của Viện Nghiên cứu quản lý kinh tế trung ương (CIEM) thì nếu giá nước ngọt tăng 1% thì lượng cầu sẽ giảm 2,8%. Nếu áp dụng thu 10% thuế TTĐB trên nước ngọt có ga không còn có thể làm nguồn thu ngân sách giảm 186,4 tỷ đồng./.

V.H/VOV online

Báo điện tử Đài Tiếng nói Việt Nam - VOV.vn

Tổng Biên tập: Phạm Mạnh Hùng

Phó Tổng Biên tập: Nguyễn Thúy Hoa, Nguyễn Tuyết Yến

Địa chỉ: 45 Bà Triệu - Hà Nội

Email: toasoan@vovnews.vn

Điện thoại: 84-4-39344231

Fax: 84-4-39344230

Giấy phép hoạt động 1444/GP-BTTTT cấp ngày 05/9/2011

Powered by [ePi Technologies](#)

- [Hệ Thời sự chính trị tổng hợp](#)
 - [Hệ Phát thanh đối ngoại](#)
 - [Kênh truyền hình VOV](#)
 - [Hệ Văn hóa đời sống khoa giáo](#)
 - [Hệ Âm nhạc thông tin giải trí](#)
 - [Hệ Phát thanh dân tộc](#)
 - [Kênh Phát thanh giao thông Hà Nội](#)
 - [Kênh Phát thanh giao thông TP Hồ Chí Minh](#)
-
- Cập nhật : Thứ hai 24/03/2014 08:00
 - [In bài này](#)

Nước ngọt có ga không còn sẽ thành hàng xa xỉ

VOV.VN -Từ một mặt hàng tiêu dùng phổ thông, nếu áp thuế tiêu thụ đặc biệt thì nhiều người dân sẽ quay lưng với nước ngọt có ga không còn.

Dự thảo luật sửa đổi Luật thuế tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) hiện đang thu hút sự quan tâm của nhiều phía, đặc biệt là các DN và người tiêu dùng bởi lần đầu tiên nước ngọt có ga không còn xuất hiện trong danh mục chịu 10% thuế TTĐB.

Thuế tăng, giá bán sẽ tăng theo

Khi đang mua một hộp nước ngọt ở đại lý, chị Trần Hồng Lê (ở Thượng Cát, Từ Liêm, Hà Nội) cho biết: “Gia đình tôi vẫn thường xuyên cho các cháu uống nước ngọt để thay thế nước giải khát. Mặt hàng này với tôi không có gì là đặc biệt cả. Bởi nếu nó là đặc biệt thì với thu nhập của gia đình tôi sẽ không bao giờ tôi dám mua về cho các cháu uống”.

Chị Hồng Lê cũng bày tỏ lo ngại, sau này nếu tăng thuế thì mặt hàng này chắc chắn sẽ tăng giá. Chị dẫn chứng hàng loạt câu chuyện đã từng xảy ra, ví dụ như tăng giá xăng dầu thì từ việc đi lại đến mua một mớ rau muống cũng tăng giá theo. Doanh nghiệp họ biết “móc” ở đâu để bù vào khoản thuế kia, ngoại trừ việc tăng giá bán sản phẩm và khi ấy tất cả lại đổ lên đầu người tiêu dùng gánh chịu.

Tại xã Yên Đồng, huyện Ý Yên, tỉnh Nam Định, chị Nguyễn Thị Ninh cho biết, chị không quan tâm đến chuyện thuế má vì cũng chẳng biết thuế tiêu thụ đặc biệt là gì. Nhưng nếu cứ tăng giá bán mặt hàng nước ngọt có ga không còn thì chắc chắn chị sẽ không dám mua để tiêu dùng nữa. Bởi lẽ, thu nhập của nhà nông bao năm nay vẫn thế nhưng giá tiêu dùng các mặt hàng lại cứ tăng vùn vụt.

Các mặt hàng thuộc diện chịu thuế TTĐB ở Việt Nam và trên thế giới thường được liệt kê vào nhóm “xa xỉ phẩm”. Bởi vì, dù chỉ nhắm đến một nhóm đối tượng tiêu dùng nhỏ nhưng lại chiếm tỉ trọng tương đối cao trong thương mại. Bên cạnh đó là những loại hàng hóa đã được chứng minh có tác động tiêu cực đến sức khỏe con người và môi trường như rượu bia, thuốc lá, xăng dầu... Nói cách khác, việc nhà nước áp dụng thuế TTĐB có tác dụng điều chỉnh mức tiêu thụ, hạn chế nhập siêu, bảo vệ sức khỏe người dân, đảm bảo công bằng xã hội và sản phẩm đó không gây tác động đến số đông người có mức thu nhập trung bình và người có thói quen sinh hoạt lành mạnh.

Theo một chuyên gia tài chính, dự thảo này Bộ Tài chính có lý riêng của mình. Đó là, một nguồn thu mới không nhỏ từ thuế TTĐB sẽ đóng góp vào ngân sách nhà nước. Tuy nhiên, cái lợi có thể chưa thấy nhưng việc giá tăng quá cao thì người tiêu dùng sẽ quay lưng lại với sản phẩm, mặt hàng đó là điều dễ thấy. Theo tính toán của các chuyên gia, ngành sản xuất nước ngọt, giải khát sẽ chứng kiến sự sụt giảm đầu tiên. Ngoài ra, việc tăng giá cũng làm ảnh hưởng đến các ngành khác như: nhà hàng, ăn uống, ngành phụ trợ và ảnh hưởng đến nguồn thu liên quan.

Đã có những bài học về sự thất bại

Nhiều quốc gia đang cân nhắc việc áp thuế tiêu thụ đặc biệt đối với nước ngọt có ga. Nhưng sau khi nghiên cứu, không ít nước đã từ bỏ loại thuế này. Bỉ và Indonesia mới đây đã quyết định không áp dụng thuế tiêu thụ đặc biệt đối với nước giải khát không cồn, sau nhiều tháng nghiên cứu mức độ ảnh hưởng về kinh tế, xã hội và y tế của chính sách trên.

Đan Mạch hiện nay đã nằm trong lộ trình xóa bỏ chính sách thuế tương tự này. Mức thuế tiêu thụ đặc biệt trên nước giải khát tại quốc gia này đã giảm xuống còn một nửa từ tháng 7/2013, và được miễn hoàn toàn kể từ đầu năm 2014.

Theo Chính phủ Đan Mạch, phần thâm hụt ngân sách sau khi dỡ bỏ thuế tiêu thụ đặc biệt cho nước giải khát có ga sẽ được bù đắp bởi phần doanh thu vốn bị mất đi hàng năm từ việc người dân mua các mặt hàng này từ các nước láng giềng.

Ông Niels Hald, Tổng thư ký Hiệp hội Nước giải khát Đan Mạch, Briggeriforeningen cho rằng, chính phủ Đan Mạch đã nhận thức được bản chất thật lười của loại thuế này, tác động tiêu cực của

nó tới cơ hội việc làm tại các địa phương gần biên giới, và hậu quả môi trường bất lợi của thương mại xuyên biên giới.

Còn Việt Nam, đang trong quá trình lấy ý kiến, câu hỏi đặt ra là thuế TTĐB đối với nước ngọt có ga không cồn liệu có thực sự điều chỉnh mặt hàng này theo chiều hướng tích cực như với các đối tượng truyền thống khác như bia, rượu, ô tô, tàu bay, du thuyền và các dịch vụ xa xỉ như: kinh doanh vũ trường, mát xa, karaoke, casino, trò chơi điện tử có thưởng, đặt cược, xổ số... hay không.

Trong khi xa xỉ phẩm phục vụ nhu cầu của một nhóm nhỏ, thường có thu nhập cao và khi thu thuế TTĐB đối với các loại hàng hóa dịch vụ này sẽ mang lại nguồn thu ngân sách đáng kể. Trong khi đó, nước ngọt có ga không cồn là một mặt hàng phổ thông, được người dân sử dụng rộng rãi, đặc biệt là người có thu nhập thấp nên bất kỳ sự thay đổi nào về giá có thể gây ảnh hưởng đến cầu./.

PV/VOV online

Báo điện tử Đài Tiếng nói Việt Nam - VOV.vn

Tổng Biên tập: Phạm Mạnh Hùng

Phó Tổng Biên tập: Nguyễn Thúy Hoa, Nguyễn Tuyết Yến

Địa chỉ: 45 Bà Triệu - Hà Nội

Email: toasoan@vovnews.vn

Điện thoại: 84-4-39344231

Fax: 84-4-39344230

Giấy phép hoạt động 1444/GP-BTTTT cấp ngày 05/9/2011

Powered by [ePi Technologies](#)